

FÖRVALTNINGSHÖGSKOLAN

VARFÖR HÅLLBARHETSRAPPORTERAR VISSA KOMMUNER OCH ANDRA INTE?

En studie av svenska kommuners
hållbarhetsrapportering

Amanda Scheffel
Florentina Peci

Program:	Masterprogrammet i offentlig förvaltning, 120 hp
Kurs (kurskod):	Masteruppsats i offentlig förvaltning, 30 hp (FH2508)
Nivå:	Avancerad nivå
Termin/år:	HT/2022
Handledare:	Pierre Donatella
Examinator:	Gustaf Kastberg Weichselberger

Sammanfattning

Program:	Masterprogrammet i offentlig förvaltning, 120 hp
Kurs (kurskod):	Masteruppsats i offentlig förvaltning, 30 hp (FH2508)
Titel (svensk):	Varför hållbarhetsrapporterar vissa kommuner och andra inte?
Titel (engelsk):	Why do some municipalities report on sustainability and others do not?
Nivå:	Avancerad nivå
Termin/år:	HT/2022
Handledare:	Pierre Donatella
Examinator:	Gustaf Kastberg Weichselberger
Nyckelord:	Hållbarhetsrapportering, hållbarhetsredovisning, kommunal redovisning, Legitimitetsteori

Syfte:	Syftet med denna studie är att förklara varför vissa kommuner hållbarhetsrapporterar och andra inte gör det.
Teori:	Studien använder legitimitetsteorin som teoretisk referensram. Teorin hjälper till att förklara varför kommuner frivilligt väljer att upprätta hållbarhetsrapportering.
Metod:	Studien använder en kvantitativ forskningsstrategi i form av en hypotetisk-deduktiv ansats där vi valt att samla in data från kommuners årsredovisningar samt separata hållbarhetsrapporter. Genom att använda detta angreppssätt vill vi undersöka om det föreligger signifikanta samband mellan studiens beroende och oberoende variabler.
Resultat:	Studiens resultat visar att tid har en positiv påverkan på svenska kommuners upprättande av hållbarhetsrapportering.

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1 <i>Bakgrund</i>	1
1.1.1 Agenda 2030 och kommunernas roll.....	1
1.1.2 Vad är hållbar utveckling?.....	2
1.1.3 Inget krav på kommunal hållbarhetsrapportering	2
1.2 <i>Tidigare forskning</i>	3
1.3 <i>Problem, syfte och forskningsfråga</i>	7
2. Teori och hypoteser	9
2.1 <i>Legitimitetsteori</i>	9
2.2 <i>Hypoteser</i>	11
2.2.1 Sammanställning av hypoteser.....	15
3. Metod.....	16
3.1 <i>Metodval</i>	16
3.2 <i>Urval</i>	17
3.3 <i>Beroende variabler</i>	18
3.4 <i>Oberoende variabler</i>	22
3.4.1 <i>Tid</i>	22
3.4.2 <i>Politiskt styre</i>	23
3.4.3 <i>Miljöpartiet ingår i styret</i>	24
3.4.4 <i>Kontrollvariabler</i>	24
4. Resultat.....	27
4.1 <i>Regressionsmodell</i>	27
4.2 <i>Deskriptiv statistik</i>	27
4.3 <i>Bivariat analys</i>	32
4.4 <i>Multipel regressionsanalys</i>	35
5. Slutsatser	40
5.1 <i>Begränsningar och fortsatt forskning</i>	42
Referenslista.....	44

1. Inledning

Denna studie syftar till att förklara de svenska kommunernas upprättande av hållbarhetsrapportering. I dagsläget omfattas inte kommunernas hållbarhetsrapportering av lagkrav vilket innebär att rapporteringen är frivillig. Flera kommuner väljer att frivilligt tillhandahålla information om sitt hållbarhetsarbete. Genom att analysera svensk kommunal hållbarhetsrapportering förväntas studien kunna förklara vilka faktorer som kan påverka upprättandet av denna typ av rapportering.

1.1 Bakgrund

1.1.1 Agenda 2030 och kommunernas roll

2016 tog FN:s medlemsstater gemensamt fram *Agenda 2030* och de globala målen för en hållbar utveckling. Målen syftar till att främja social, ekonomisk och miljömässig hållbar utveckling runt om i världen. Sammantaget rör det sig om 17 mål som är uppdelade i 169 delmål och drygt 230 indikatorer. Indikatorerna möjliggör uppföljning och utvärdering av målluppfyllnaden. Medlemsstaternas regeringar bär det främsta ansvaret för uppfyllelse av Agenda 2030, men för att målen ska kunna uppnås krävs det att alla samhällsaktörer engagerar sig. Inte minst bär regioner och kommuner ett ansvar att aktivt bidra till arbetet mot en hållbar utveckling och framtida generationers möjligheter till ett gott liv (Regeringskansliet, 2021).

Som en följd av det kommunala välfärdsuppdraget har kommunerna en viktig funktion i främjandet av en hållbar utveckling och en uppfyllelse av de globala målen. Detta stöds av både tidigare forskning (Giacomini et al., 2018; Manes-Rossi et al., 2020) och Sveriges kommuner och regioner (SKR, 2021). De obligatoriska uppgifterna som kommunerna ansvarar för kan länkas till flera av de globala målen för hållbar utveckling som ingår i Agenda 2030. SKR (2021) beskriver att kommuner bär ett stort ansvar för att främja ett mer hållbart samhälle genom deras roller som "demokratiaktörer, samhällsbyggare, välfärdsproducenter och arbetsgivare" (SKR, 2021, s. 5). Även forskare såsom Giacomini et al. (2018) och Manes-Rossi et al. (2020) för ett liknande resonemang, och menar att lokala myndigheter står nära samhället vilket medför att de har en avgörande roll i att bidra till en hållbar utveckling på lokal nivå.

Frostenson (2015) förklarar att det skett en utveckling inom hållbarhetsredovisning de senaste åren. Utvecklingen grundar sig i de krav som organisationen har på sig att redovisa sin påverkan på omvärlden. Enligt SKR (2020) visar de svenska kommunerna ett ökat intresse för de globala hållbarhetsmålen och Agenda 2030. De senaste åren uppvisar 7 av 10 kommuner att de använder det som ett inslag i sitt hållbarhetsarbete (SKR, 2020). SKR (2021) poängterar att om det internationella arbetet med Agenda 2030 ska fungera så är det lokala engagemanget avgörande.

1.1.2 Vad är hållbar utveckling?

För att kunna studera kommunernas upprättade av hållbarhetsrapportering är det betydelsefullt att först tydliggöra vad hållbar utveckling är. En allmänt erkänd och ofta använd definition av hållbar utveckling presenterades av Världskommissionen för miljö och utveckling i rapporten *Vår gemensamma framtid*, även kallad *Brundtlandrapporten*, och lyder:

”En hållbar utveckling är en utveckling som tillfredsställer dagens behov utan att äventyra kommande generationers möjligheter att tillfredsställa sina behov” (Hägerhäll, 1988, s. 22).

Med utgångspunkt i denna definition samt målen för Agenda 2030 kan ett antagande vara att hållbarhetsrapportering handlar om att redogöra för en organisations påverkan på de begränsade sociala, ekonomiska och miljömässiga resurserna.

1.1.3 Inget krav på kommunal hållbarhetsrapportering

I 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (SFS 1995:1554) som trädde i kraft 2016 regleras hållbarhetsrapporteringen för företag. Det beskrivs att förvaltningsberättelsen ska innehålla en hållbarhetsrapport om företaget uppfyller minst två av följande villkor: fler än 250 anställda, en balansomsättning på mer än 175 miljoner kronor eller en nettoomsättning som uppgår till minst 350 miljoner kronor. Vidare beskrivs att hållbarhetsrapporten kan ordnas som en del av förvaltningsberättelsen eller en separat bilaga till årsredovisningen. Rapporten ska innehålla upplysningar avseende “miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter samt motverkande av korruption” (SFS 1995:1554, 6 kap. 12 §). I nuläget ställs inget liknande krav på kommuner angående hållbarhetsrapportering, med undantag från kravet om

rapporteringen av väsentliga personalförhållanden i förvaltningsberättelsen (SFS 2018:597, 11 kap. 5–6 §). Dock skriver Rådet för kommunal redovisning i icke normerande text att:

“Under rubriken ”Viktiga förhållanden för resultat och ekonomisk ställning” anges att viktiga förhållanden kan vara sådana hållbarhetsaspekter som är viktiga för att förstå den kommunala koncernens utveckling, ställning och resultat. FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling kan utgöra en utgångspunkt.” (RKR, 2019, s. 15)

Eftersom detta står skrivet i icke normerande text är det endast en uppmaning och inget krav. Som tidigare påtalats regleras alltså inte de svenska kommunernas hållbarhetsrapportering i lag eller i kompletterande normgivning. Ändå väljer flera kommuner att frivilligt föra in hållbarhetsrapportering som en del i exempelvis sin årsredovisning. Eftersom kommunernas hållbarhetsrapportering inte är lagstadgad finns det skillnader mellan rapporteringarnas omfattning, innehåll och ambitionsnivå (Franzen & Sandstedt, 2018). Detta innebär att användningen av de tre aspekterna, social, ekonomisk och miljömässig hållbarhet också varierar avsevärt (PwC, 2019).

Den övervägande delen av de svenska kommunerna är stora organisationer med ett omfattande samhällsansvar. Om dem hade omfattats av årsredovisningslagen (SFS 1995:1554) skulle hållbarhetsrapportering varit en obligatorisk del i deras förvaltningsberättelse. Det på grund av att majoriteten av alla kommunorganisationer uppfyller lagens villkor för krav på hållbarhetsrapportering. Som tidigare beskrivits så föreligger det idag stora variationer mellan kommunernas hållbarhetsrapportering där vissa kommuner har en utbredd rapportering medan andra kommuner väljer att inte hållbarhetsrapportera trots att det skulle kunna stärka dess legitimitet. Studier visar att det finns flera orsaker som påverkar upprättandet av frivillig hållbarhetsrapportering, dem kommer presenteras i nästa avsnitt om tidigare forskning.

1.2 Tidigare forskning

Den övervägande delen av forskning inom området hållbarhetsrapportering fokuserar på den privata sektorn (Giacomini et al., 2018; Roberto et al., 2020; Farnetti & Guthrie, 2009; Uyar et al., 2021). Det är först under senare år som även intresset för att studera hållbarhetsrapportering

och hållbar utveckling inom den offentliga sektorn ökat (Greco et al., 2015; Giacomini et al., 2018; Manes-Rossi et al., 2020). Idag finns studier inom forskningen som är genomförda i olika länder och på olika politiska nivåer. Praxis med hållbarhetsrapporteringen är inte lika utbredd i det offentliga som i det privata vilket beskrivs som förvånande, eftersom offentliga organisationers uppdrag bland annat handlar om att möta sociala och miljömässiga behov och i vissa fall bidrar offentliga verksamheter till en stor negativ miljöpåverkan (Andrades & Larran, 2019; Andrades et al., 2021; Bebbington & Unerman, 2018).

Till följd av ökad oro och medvetenhet internationellt för hållbarhetsfrågor förväntas offentliga organisationer leverera service på ett hållbart sätt. Detta har skapat ett informationsbehov av rapportering bortom det finansiella som i stället fokuserar på offentliga organisationers påverkan på sociala och miljömässiga aspekter (Andrades Peña et al., 2020; Guthrie & Martin-Sardesai, 2020; Manes-Rossi et al., 2020; Kaur & Lodhia, 2019). I befintlig forskning inom ämnet beskrivs intressenterna, såsom skattebetalare, väljare, anställda, kunder och investerare, vara den absolut vanligaste orsaken till att organisationer frivilligt väljer att hållbarhetsrapportera (Bellringer et al., 2011; Farnetti & Guthrie, 2009; Uyar et al., 2021). Med hjälp av rapportering kan organisationen skapa, bygga och upprätthålla sin legitimitet genom att informera intressenter om hur organisationen arbetar med hållbar utveckling och på så vis främja ansvarsutkrävande (Uyar et al., 2021; Andrades et al., 2021; Andrades Peña et al., 2020; Guthrie & Martin-Sardesai, 2020; Manes-Rossi et al., 2020; Bebbington & Unerman, 2018; Farnetti & Guthrie, 2009; Bellringer et al., 2011; Annesi et al., 2021). Samtidigt beskriver andra att icke-finansiell rapportering också kan upprättas som ett resultat av samhällstrender snarare än för att fylla intressenternas informationsbehov (Manes-Rossi et al., 2020; Uyar et al., 2021).

I vissa fall används hållbarhetsrapportering till att beräkna den sociala nyttan av investeringar. Hållbarhetsrapportering kan också tas fram av organisationen i syfte att skapa en positiv profil. En baksida med hållbarhetsrapportering kan vara att den används avsiktligt för "greenwashing" vilket innebär att organisationen försöker försköna bilden av att vara mer hållbar än vad den i verkligheten är. Organisationer kan dessutom selektivt välja att rapportera om de mål som anses mest okomplicerade (United Nations Global Compact & Global reporting initiative (UN Global Compact & GRI), 2018).

Det finns flertal kvantitativa studier som undersöker olika faktorer som inflytande på omfattningen av rapporterad icke-finansiell information hos offentliga organisationer. Detta har studerats i

olika länder såsom exempelvis i Spanien (Andrades et al., 2022; Andrades Peña et al., 2020; Alcaraz-Quiles et al., 2015; Garde Sanchez et al., 2017; García-Sánchez et al., 2013), Sverige (Tagesson et al., 2013), Australien (Farnetti & Guthrie, 2009) och Nya Zeeland (Mir et al., 2015). Studierna är även gjorda på olika nivåer och inkluderar statliga företag (Andrades et al., 2022; Garde Sanchez et al., 2017), Offentliga sjukhus (Andrades Peña et al., 2020) och lokala myndigheter (Mir et al., 2015; Alcaraz-Quiles et al., 2015; Tagesson et al., 2013; García-Sánchez et al., 2013). Organisationsstorlek, lagkrav, regiontillhörighet, internettillgång hos intressenter, utbildning, ekonomisk kapacitet och en mängd olika politiska faktorer är några av de förklaringsvariabler som undersöks i studierna (Uyar et al., 2021; Andrades et al., 2022; Andrades Peña et al., 2020; Garde Sanchez et al., 2017; Tagesson et al., 2013; Mir et al., 2015).

Variabeln organisationsstorlek används i tidigare studier där syftet är att förklara tillhandahållandet av icke-finansiella upplysningar. Resultat från studierna visar att större organisationer tenderar att uppvisa mer hållbarhetsinformation. Resultaten kan bland annat förklaras av att organisationer som är förhållandevis stora är mer synliga och har en större effekt på samhället. Det innebär att de har fler intressenter som påverkar organisationen och dess prioriteringar. Större offentliga organisationer är dessutom utsatta för mer offentlig granskning och press, upplysningar kring hållbarhet kan öka dess legitimitet. Därtill är den administrativa kapaciteten högre hos större organisationer vilket innebär att de lättare kan uppfylla samhällets krav (Andrades Peña et al., 2020; Andrades & Larran, 2019; Andrades et al., 2019; Da Silva & Aibar-Guzmán, 2010, Kaur & Lodhia, 2019; Tagesson et al., 2013; Alcaraz-Quiles et al., 2015; Garde Sanchez et al., 2017). Uppfattningen om att hållbarhetsrapporteringen är mer utbredd hos större kommuner delas av SKR (2021) som genom en kartläggning bekräftar att implementeringen av agenda 2030 skiljer sig mellan större och mindre kommuner. Vidare förklaras att större kommuner har kommit längre i sitt arbete med hållbar utveckling vilket kan bero på att mindre kommuner redan har problem med sitt grundläggande välfärdsuppdrag i form av service till invånarna utan agenda 2030. Flera studier har använt sig av ekonomisk kapacitet som en variabel för att undersöka om det finns en positiv korrelation mellan ekonomiskt välmående offentliga organisationer och upprättandet av icke-finansiell information. Resultaten från dessa studier visade att det fanns ett positivt samband (Andrades Peña et al., 2020; Andrades & Larran, 2019, Tagesson et al., 2013).

Den offentliga sektorn ses som en förvaltare för sociala och miljömässiga frågor. Det primära målet för organisationer inom den offentliga sektorn är att leverera offentlig politik och främja

social välfärd (Ball & Grubnic, 2007). Styrningen av offentliga organisationer spelar därmed en viktig roll för att förvalta en god ekonomisk och social interaktion mellan olika aktörer och parter. Kaufmann et al. (2011) definierade och identifierade indikationer för styrning. Det antas att:

”Governance består av de traditioner och institutioner genom vilka myndighet i ett land utövas. Detta inkluderar processen genom vilken regeringar väljs ut, övervakas och ersätts; regeringens förmåga att effektivt formulera och genomföra en sund politik; och medborgarnas och statens respekt för de institutioner som styr ekonomiska och sociala interaktioner mellan dem” (Kaufmann et al., 2011, s. 4).

Möjligheten till att implementera allmänt accepterade hållbara metoder och policyer beror på ett lands styrningsstruktur (Leal Filho et al., 2016). Flera studier har tidigare undersökt hur politiska faktorer påverkar hur väl en offentlig organisation hållbarhetsrapporterar. Resultat visar att den politiska ideologin hos organisationens ledning har inverkan på dess hållbarhetsarbete samt inställningen till utlämnandet av frivillig offentlig information (Andrades Peña et al., 2020; Saez-Martin et al., 2017; García-Sánchez et al., 2013; Prado-Lorenzo et al., 2012; García-Sánchez & Prado-Lorenzo, 2008). Politiskt styre är en variabel som använts i studier för att finna samband mellan höger alternativt vänsterstyrda kommuner och tillhandahållandet av hållbarhetsinformation. Studiernas resultat är inte överensstämmande med varandra. Några fann att högerstyrda kommuner upprättar mer hållbarhetsinformation (Prado-Lorenzo et al., 2012) medan andra fann att vänsterstyrda kommuner upplyser om hållbarhetsinformation i större utsträckning (García-Sánchez & Prado-Lorenzo, 2008). Eftersom resultaten är splittrade och länders politiska system ser olika ut behövs mer forskning som undersöker om och hur det politiska styret påverkar den kommunala hållbarhetsrapporteringen. För att bidra till denna debatt väljer vi i vår studie att undersöka detta ytterligare. Det finns annan forskning som har undersökt politiska faktorer. Mir et al. (2015) fann i sin studie ett positivt samband mellan politisk konkurrens och hållbarhetsrapportering. Ytterligare en studie författad av Annesi et al. (2021) visade att politiska påtryckningar kan leda till att hållbarhetsarbete integreras i offentliga organisationer.

1.3 Problem, syfte och forskningsfråga

Med vår studie vill vi förklara de svenska kommunernas upprättande av hållbarhetsrapporteringen. Det vill vi göra genom att först studera hur den kommunala hållbarhetsrapporteringen har förändrats över tid. Genom att analysera kommunala hållbarhetsrapporteringar från två olika mandatperioder sista år och jämföra dem med varandra kan vi studera om tiden har påverkat kommunernas tillhandahållande av hållbarhetsrapportering. Förväntningen är att den kommunala hållbarhetsrapporteringen har utvecklats, både i sin existens och i sin utformning och som en följd av bland annat hållbar utvecklings ökade uppmärksamheten i samhället. I tidigare forskning som studerat hållbarhetsrapporteringen är standardupplägget tvärsnittsanalyser (Andrades et al., 2020; Andrades & Larran, 2019; Andrades Peña et al., 2020; Tagesson et al., 2013; García-Sánchez et al., 2013; Garde Sanchez et al., 2017; Alcaraz-Quiles et al., 2015). Men vi har också funnit studier som studerat rapporteringen över tid och av den anledningen vill vi addera till de fåtal studier som finns sedan tidigare med ett liknande upplägg (Mir et al., 2015; Uyar et al., 2021). Med vår studies paneldataupplägg (se avsnitt 3.1) vill vi försöka bidra till den begränsade forskning som undersökt kommunal hållbarhetsrapportering över tid.

Vi undersöker hur det politiska styret i kommuner påverkar tillhandahållandet av hållbarhetsrapportering. I denna studie gör vi det genom att samla in information om kommunernas styre i syfte om att hitta korrelationer mellan den politiska majoriteten och tillhandahållandet av hållbarhetsrapporteringen. Tidigare studier har undersökt hur det politiska styret påverkar upprättandet av hållbarhetsinformation (Andrades Peña et al., 2020; Saez-Martin et al., 2017; García-Sánchez et al., 2013; Prado-Lorenzo et al., 2012; García-Sánchez & Prado-Lorenzo, 2008) men studiernas resultat är inte eniga. Med anledning av de splittrade resultaten finns det ett behov av att bygga vidare på denna forskning. Dessutom ser de politiska systemen olika ut i olika länder och idag finns det få studier som har undersökt om det föreligger samband mellan den politiska majoriteten och upprättandet av hållbarhetsrapportering i Sverige vilket ger oss ytterligare skäl till att undersöka detta vidare.

Syftet med denna studie är att förklara varför vissa kommuner hållbarhetsrapporterar och andra inte gör det. I dagsläget finns det inget krav på att kommunerna ska hållbarhetsrapportera vilket innebär att det föreligger variation av rapporteringen. För att Agenda 2030 ska uppnås är det

av stor vikt att kommunernas arbete genomsyras av hållbarhet utifrån de tre hållbarhetsaspekterna; social, ekonomisk, och miljömässig hållbarhet.

Vår forskningsfråga är: *Vilka faktorer stimulerar eller hindrar hållbarhetsrapportering hos svenska kommuner?*

2. Teori och hypoteser

I detta avsnitt presenteras legitimitetsteorin som kan användas för att förklara upprättandet av hållbarhetsrapportering hos kommunerna. Teorin kommer att tillämpas på så sätt att vi kommer att använda den för att konstruera studiens hypoteser.

2.1 Legitimitetsteori

Legitimitetsteorin är en av de teorier som har kommit att användas alltmer av redovisningsforskare under det senaste decenniet. Framför allt är det forskare som är verksamma inom området social- och miljöredovisning som uppmärksammar denna teori. Teorin är därför välanvänd i tidigare studier som syftar till att förklara upprättandet av hållbarhetsrapportering (exempelvis Andrades et al., 2021; Kaur & Lodhia, 2019; Andrades Peña et al., 2020; Bellringer et al., 2011). I studier tar man även upp det behov som legitimitetsteorin fyller, det vill säga att organisationer många gånger väljer att påvisa moraliska värderingar för att de inte vill riskera att misslyckas.

Deegan (2014) tar i sin bok upp grunderna för legitimitetsteorin, och menar att teorin härstammar från teorin om politisk ekonomi och tar därmed upp acceptansen av att organisationer tillhör det bredare sociala systemet - ett system där organisationen både påverkar och påverkas av det samhälle den verkar inom. Begreppet legitimitet har beskrivits och definierats av många forskare och författare (Dowling & Pfeffer, 1975; Suchman, 1995; Brown & Deegan, 1998; Deegan & Unerman, 2011). Utifrån Suchman (1995) så handlar legitimitetsteori om att organisationer vill säkerställa att de har rätt att verka i samhället, utifrån de socialt konstruerade regler som finns. Flera forskare skriver även om hur viktigt det har blivit för verksamheter att uppnå legitimitet, eftersom förväntningarna från intressenter och individer i samhället växer (Deegan & Unerman, 2011; Suchman, 1995; O'Donovan, 2002). Även Dowling & Pfeffer (1975) har samma infallsvinkel och menar att organisationer försöker skapa kongruens mellan de värderingar och normer som finns i samhället samt inom organisationen. Deegan och Unerman (2011) preciserar det och menar att legitimitetsteorin bland annat bidragit till att förklara varför vissa organisationer väljer att särredovisa vissa sociala ansvarstaganden, samt varför olika organisationer väljer att använda sig av särskilda redovisningstekniker.

Fortsättningsvis skriver Deegan och Unerman (2011) att legitimitetsteorin bygger på ett "socialt kontrakt" mellan organisationen och samhället som den verkar inom. Deegan (2014) menar att det centrala begreppet "socialt kontrakt" existerar genom strategier som organisationer antar för att uppnå och behålla legitimitet. Centralt för strategierna blir organisationens roll för offentliggörande. Det är även en representation av implicita och explicita förväntningar som tas fram av samhället för hur organisationen bör uppträda. Organisationer i sin tur strävar efter att agera utifrån gränser och normer som samhället ställt upp, på detta sätt visar sig deras agerande utåt sett vara legitimt. De här gränserna och normerna är inte fastställda, utan de förändras ständigt i takt med att samhället förändras, detta gör att organisationer måste agera utifrån den etik och moral som råder i omgivningen (Deegan & Unerman, 2011; O'Donovan, 2002).

Om samhällets uppfattning om organisationen och dess agerande förändras till det sämre kommer organisationen som en del av en legitimeringsprocess vilja förändra den sociala uppfattningen. Som en del av organisationens legitimeringsprocess måste upplysningar om förändringsarbete lämnas i syfte att uppmärksamma omvärlden på omställningarna vilket kan leda till att legitimiteten återupprättas. Om en organisation misslyckas med att verka inom gränserna för samhällets förväntningar kommer organisationens mista sin legitimitet och det sociala kontraktet bryts. Detta kan få ekonomiska, juridiska, sociala eller politiska konsekvenser (O'Donovan, 2002; Frostenson, 2015; Muttakin et al., 2018).

Förväntningarna och de sociala kraven kan förstås i form av samhällets normer. För att uppfattas som legitim och därmed kunna bedrivas måste organisationen uppträda mot och anpassa sig efter samhällets normer. Eftersom organisationens mål är att uppnå legitimitet inför omvärlden är rapportering om organisationens agerande centralt och det kan anses viktigare för organisationen att uppfattas som legitim snarare än att faktiskt vara det i verkligheten. Detta genom att till exempel rapportera om organisationens etiska ställningstagande (Deegan & Unerman, 2011). Enligt Suchman (1995) kan däremot en organisation fortfarande uppfattas som legitim trots att den avviker från samhällets normer. Detta påstår författaren kan ske eftersom legitimitet är en social konstruktion som påverkas av hur organisationen uppfattas av omvärlden. I linje med detta så strävar även organisationer efter att öka kongruensen mellan sina aktiviteter och de av samhället accepterade aktiviteterna (Woodward et al., 1996).

Med hjälp av legitimitetsteorin lyckas Deegan et al. (2002) identifiera faktorer till varför ett företag i Australien redovisar som de gör. Studien undersöker hur ett företag anpassar sin rapportering om sociala och miljömässiga frågor till omgivningens förväntningar. Det som författarna finner är att större uppmärksamhet i media kring de här frågorna leder till större mängd rapportering från företaget, samt att företaget visar upp en rapport med positiv information när de fått negativ uppmärksamhet.

Samhällets påverkan på organisationer diskuteras av Deegan och Unerman (2011), där de precis som ovan nämnt menar att samhällets normer och värderingar varierar över tid. I takt med att samhällets normer och värderingar varierar så behöver även organisationen göra det, gör den inte det så måste organisationen lämna en förklaring om varför. Inom legitimitetsteorin beskrivs det att konsekvensen som sker när organisationen inte anpassar sig till samhället och dess förväntningar är att ett legitimitetsgap skapas. Ett legitimitetsgap uppstår när det finns en skillnad mellan hur samhället förväntar sig att organisation ska agera och hur organisationen faktiskt agerar. Om legitimitetsgapet konstant utvidgas riskerar organisationen att förlora sin legitimitet vilket kan påverka organisationens fortlevnad negativt (O'Donovan, 2002; Sethi, 1978).

I denna studie motiveras användningen av legitimitetsteorin av teorins utbredda tillämpning i studier som avser att förklara organisationers frivilliga hållbarhetsrapportering (Andrades et al., 2020; Castelo & Lima, 2008; De Klerk et al., 2015). Med anledning av detta är förväntningarna att studien med hjälp av teorin ska uppnå uppsatsens syfte att förklara varför vissa kommuner hållbarhetsrapporterar och andra inte gör det.

2.2 Hypoteser

Spridningen av hållbar utveckling över tid

Flera forskare menar att intresset för organisationers sociala och miljömässiga påverkan och ansvar vuxit med åren. Det har resulterat i ett informationsbehov från samhället (Uyar et al., 2021; Guthrie & Martin-Sardesai, 2020; Andrades & Larran, 2019; Andrades et al., 2020). Hopwood (2009), Deegan och Unerman (2011) och Aras och Crowther (2009) beskriver att samhällsförändringar och externa påtryckningar bidragit till att hållbarhetsrapporteringens omfattning förändrats över tid. När organisationer ställs inför nya krav från allmänheten

tenderar organisationerna att förändra sin ledningsstruktur för att agera mot de här nya kraven (Andrades et al., 2020).

Som tidigare påtalats så diskuterar legitimitetsteorin förekomsten av legitimitetsgap som kan bildas när organisationer av olika anledningar inte anpassar sig till förskjutningar i samhällets värderingar över tid (Deegan, 2014; Sethi, 1978). Något som kan ha påverkat samhällets inställning till kommunal hållbarhetsrapportering är att olika professionella organisationer såsom SKR (2021), PwC (2019) och RKR (2019) tagit fram översikter och rekommendationer som behandlar kommunal hållbarhetsrapportering och framhåller rapporteringens relevans. Med hjälp av legitimitetsteorin kan upprättandet av hållbarhetsrapportering förklaras genom att organisationer i större utsträckning väljer att frivilligt hållbarhetsrapportera i syfte att erhålla legitimitet från samhället (Andrades et al., 2020; Castelo & Lima, 2008; De Klerk et al., 2015). Enligt legitimitetsteorin skulle alltså utlämnandet av information om kommunens hållbarhetsarbete kunna bidra till att förhindra att ett legitimitetsgap uppstår.

Sedan 2016 omfattas större svenska företag av kravet på hållbarhetsrapportering enligt årsredovisningslagen SFS (1995:1554). Trots att kommuner inte omfattas av lagkrav finns det anledning att tro att lagändringen kan ha påverkat kommunernas informationsutlämnande angående hållbar utveckling.

Enligt Deegan och Unerman (2011) så finns det argument för att legitimitet är något som består hos organisationer vid upprätthållandet av samhällets värderingar och normer. När normer och värderingar ändras över tid bör även organisationer göra det, hållbarhetsrapportering infaller i detta. Trenden om hållbarhet ökar, vilket innebär att organisationer bör ändra sitt sätt att agera. Detta leder oss till studiens första hypotes om att hållbarhetsrapportering förväntas öka över tid. Då samhällets värderingar ständigt förändras bör även organisationer agera utifrån detta för att inte förlora sin legitimitet, därför antar vi att det bör finnas ett positivt samband mellan tid och hållbarhetsrapportering.

Enligt Guthrie och Martin-Sardesai (2020) och Uyar et al. (2021) föreligger det en positiv utvecklingen över tid med kommunal hållbarhetsrapportering. Detta underbygger en förväntan om att även fler kommuner i Sverige kommer att välja att upprätta hållbarhetsrapportering över tid. Till studien har kommunala hållbarhetsrapporteringar använts från två mandatperioders sista år; 2017 och 2021. Med utgångspunkt i ovanstående resonemang och för att förklara

förekomsten av kommunal hållbarhetsrapportering över tid föreslår och testar vi följande hypotes:

H1: Förekomsten av hållbarhetsrapportering ökar över tid.

Politiskt styre

Studiens första hypotes bygger på idén om en generell positiv utveckling av hållbarhetsrapportering över tid men vi menar att även lokala politiska faktorer kan påverka. Tidigare forskning pekar på att ideologin hos det politiska styret kan ha en viss påverkan på dess attityd till utlämnandet av frivillig information. Lundmark et al. (2009) beskriver att den svenska politiken, sedan 1970-talet, har utgjorts av en allt tydligare blockpolitik som kännetecknas av en tvåpartimodell. Det dras en gräns mellan ett borgerligt och ett socialistiskt block. Saez-Martin et al. (2017) och García-Sánchez et al. (2013) fann att vänsterstyrda kommuner är mer transparenta och därmed mer benägna att tillhandahålla offentlig information än högerstyrda. García-Sánchez och Prado-Lorenzo (2008) argumenterar i sin studie att högerstyrda kommuner hade en mindre tillämpning av FN:s Agenda 2021 än vänsterstyrda. En anledning till detta beskrivs kunna vara att vänstersidans politik kännetecknas av socialpolitik (García-Sánchez et al., 2013), medan högresidans politik i stället tenderar att fokusera på mer ekonomiska faktorer och mindre på sociala och miljömässiga faktorer (García-Sánchez & Prado-Lorenzo, 2008). Om det finns en vilja hos vänsterstyrda kommuner att bygga ut den offentliga sektorn blir informationsutbytet centralt i syfte att skapa förtroende och erhålla mer resurser. García-Sánchez et al. (2013) beskriver att högresidans politik i större utsträckning ägnar sig åt processer som leder till marknadsutveckling. Detta går emot Prado-Lorenzo et al. (2012) resultat som fann att spanska städer som styrdes av partier med en vänsterideologi påverkade städernas hållbara utveckling negativt. En möjlig förklaring till detta menar Prado-Lorenzo et al. (2012) är att höger ideologiska partier behöver ägna sig åt större hållbarhetssatsningar och därmed mer hållbarhetsrapportering jämfört med vänsterpartier för att attrahera fler väljare.

Enligt Greco et al. (2015), Giacomini et al. (2018), Franzen och Sandstedt (2018) och Manes-Rossi et al. (2020) har intresset för rapportering som fokuserar på hållbar utveckling i offentliga organisationer ökat de senaste åren. Offentliga organisationer förväntas leverera service som går i linje med idéerna om hållbar utveckling. Enligt legitimitetsteorin måste organisationer handla på ett sådant vis som är i enlighet med samhällets förväntningar för att vinna legitimitet

(Deegan & Unerman, 2011). Ett antagande är att detta innebär att upprättandet av hållbarhetsrapporter kan ses som legitimitetsskapande för de svenska kommunerna. Med utgångspunkt i legitimitetsteorin kan hållbarhetsrapporteringen därmed ses som ett sätt för det politiska styret att upprätthålla sin legitimitet gentemot de väljare som valt att rösta på dem. Om det politiska styret inte lever upp till samhällets krav finns risken att kommuninvånarna utkräver ansvar genom att använda sin rösträtt för att rösta för ett nytt politiskt styre. Med utgångspunkt i ovanstående resonemang och för att förklara hur det politiska styret påverkar förekomsten av kommunal hållbarhetsrapportering föreslår och testar vi följande hypotes:

H2: Förekomsten av hållbarhetsrapportering påverkas av politiskt styre.

Miljöpartiet ingår i styret

Som beskrivits i H2 anser vi att det är viktigt att beakta det politiska styret för att förklara kommunal hållbarhetsrapportering. Med anledning av Miljöpartiets profil och historia anser vi att det även är centralt att ytterligare specificera styret till att beakta Miljöpartiets närvaro. Tagesson et al. (2013) beskriver i sin studie de olika partiernas politiska budskap och menar att Miljöpartiet har sitt fokus kring miljöfrågor. Det är därmed rimligt att anta att kommuner där Miljöpartiet är en del av styret redovisar mer information kopplat till miljö (Tagesson et al., 2013). Bäck et al. (2015) beskriver att miljöfrågornas aktualitet ökade under 1970-talet och att dagens Miljöparti formellt bildades 1981 som ett resultat av den ökade miljömedvetenheten. Miljöpartiets intåg på den politiska arenan utgjorde ett hot mot blockpolitiken. Detta eftersom partiet inte ville positionera sig i något av blocken (SKL, 2016). Historiskt sett har ändå Miljöpartiet i större utsträckning samarbetat med partier som tillhör det socialistiska blocket.

Partiet beskriver själva att deras ideologi bland annat kännetecknas av ett hållbarhetstänk som innebär att alla ska kunna leva goda liv utan att äventyra framtida generationers förutsättningar. En grön samhällsanalys beskrivs vara central som innebär att allt hänger ihop och är beroende av varandra. Politiken poängteras vara svaret på en hållbar utveckling (Miljöpartiet, 2022). Initiativtagaren till partiet, Per Gahrton, beskrev det som att det behövdes ett framtidsparti med en ekologisk grundinställning (Nyberg, 2001). Enligt Miljöpartiet är det därför centralt att arbeta med miljöfrågorna både lokalt och globalt eftersom klimatkrisen anses vara ett internationellt problem (Lundmark et al., 2009). Baserat på Miljöpartiets historia och politiska ideologi kan Miljöpartiet känna ett ansvar att utöva sin politik på ett hållbart sätt för att leva upp till väljarnas förväntningar. Att rapportera om hållbarhet blir därmed centralt för att

uppvisa ett legitimt agerande. Med utgångspunkt i ovanstående resonemang och för att förklara hur Miljöpartiets närvaro i styret påverkar förekomsten av kommunal hållbarhetsrapportering föreslår och testar vi följande hypotes:

H3: *Förekomsten av hållbarhetsrapportering ökar när Miljöpartiet ingår i styret.*

2.2.1 Sammanställning av hypoteser

I ovanstående avsnitt har totalt tre hypoteser formulerats om förekomsten av kommunal hållbarhetsrapportering. Hypoteserna summeras i tabell 1 och kommer att testas längre fram.

Tabell 1 *Sammanställning av studiens hypoteser*

H1	Förekomsten av hållbarhetsrapportering förväntas öka över tid.
H2	Det förekommer skillnader i den kommunala hållbarhetsrapporteringen beroende på politiskt styre
H3	Förekomsten av hållbarhetsrapportering ökar när Miljöpartiet ingår i styret.

3. Metod

3.1 Metodval

Denna studie syftar till att förklara de svenska kommunernas upprättande av hållbarhetsrapportering. Under studiens litteraturgenomgång väcktes tankar om att olika faktorer kan ha en inverkan på den frivilliga hållbarhetsrapporteringen. Genomgång av tidigare studier med fokus på redovisning och hållbarhetsrapportering har bidragit till vår formulering av studiens syfte. Användningen av kvantitativ metod har visat sig vara framgångsrik vid tidigare studier som syftat till att förklara vad som påverkar organisationers hållbarhetsrapportering (Andrades, et al., 2022; Uyar et al., 2021; Andrades et al., 2021; Andrades Peña et al., 2020; Kaur & Lodhia, 2019; Bebbington & Unerman, 2018). Med anledning av detta tillämpar vi en kvantitativ metod i denna studie. Den kvantitativa metoden kännetecknas inte bara genom kvantifiering, till skillnad från den kvalitativa metoden som fokuserar på tolkning av ord, utan den antar även ett deduktivt förhållningssätt. Den kvantitativa forskningsstrategin har även sina likheter med den naturvetenskapliga forskningsmetodiken i form av hypotesprövning (Bryman & Bell, 2017).

Studien är genomförd med en hypotetisk-deduktiv ansats där, hypoteser som formulerats med utgångspunkt i teorin, testas (Donatella, 2020a). Med hjälp av en större mängd insamlade data från bland annat svenska kommuner kan teorin samt studiens hypoteser prövas. Genom att använda detta angreppssätt vill vi undersöka om det föreligger signifikanta samband mellan de beroende variablerna och de oberoende variablerna. Syftet med klassificeringen var att urskilja de kommuner som hållbarhetsrapporterar från de kommuner som inte hållbarhetsrapporterar. Detta är för att kunna kvantifiera innehållet till mätbara variabler (Djurfedt et al., 2018).

Vid insamling av data kan en uppdelning mellan primär- och sekundärdata göras (Jacobsen & Hellström, 2002). Den data som ligger till grund för vår studie består av både primär- och sekundärdata. Studiens primärdata är inhämtad från kommunala årsredovisningar och separata hållbarhetsrapporter vilket har möjliggjort mätning av kommunal hållbarhetsrapportering. Sekundärdata är inhämtad från Kolada och SKR. Den statistiska databasen Kolada tillhandahålls av Rådet för främjande av kommunala analyser, RKA, med syftet att främja uppföljning och analys av kommunala och regionala verksamheter (Kolada, u.å.). SKR

beskriver sig själva som en medlems- och arbetsgivarorganisation för Sveriges kommuner och regioner med uppgiften att stödja och utveckla dess verksamheter (SKR, 2022a). De Fine Licht (2020) beskriver fördelarna med användning av sekundärdata vid uppsatsskrivande och menar att det är tids- och kostnadsbesparande och ett sätt att bygga vidare på tidigare forskning. Vidare beskrivs det att kvaliteten på sekundärdata oftast är högre än vad författaren själv lyckas åstadkomma under ett uppsatsskrivande (De Fine Licht, 2020).

Studien kan beskrivas som en panelundersökning vilket innebär att samma kommuns hållbarhetsrapportering mäts vid två olika tidpunkter (De Fine Licht, 2020). Att tillämpa ett paneldataupplägg möjliggör studerande av tidsaspekten vilket var nödvändigt för denna studie som bland annat önskar att förklara utvecklandet av kommunal hållbarhetsrapportering över tid. Djurfeldt et al. (2018) beskriver att en begränsning med panelstudier är risken för bortfallsökning allteftersom. Detta fick vi erfara i vår studie när bortfallet ökade med tre observationer från 2017 till 2021 vilket innebär att studien har en obalanserad panel.

3.2 Urval

Våra analysenheter är svenska kommuners hållbarhetsrapportering. Likt andra svenska studier om kommunal redovisning har vi valt att inkludera alla svenska kommuner i studien förutom Gotland (se exempelvis Donatella, 2020b; Donatella, 2020c; Tagesson et al., 2013). Anledningen till exkluderingen är Gotlands utökade ansvar för även regionala uppgifter. Gotland kan därmed ses som en hybrid mellan kommun och region vilket innebär att jämförbarheten med andra kommuner går förlorad. Totalt omfattas studien därför av 289 kommuner. Data består av årsredovisningar samt separata hållbarhetsrapporter från 2017 och 2021. Vi har valt att göra ett totalurval för de två valda åren och därmed finns det inget hinder för att kunna uttala sig om samtliga kommuner (Esaiasson et al., 2017). Det innebär att den externa validiteten är god och möjligheten för generaliserbarhet är hög (mdu, 2022).

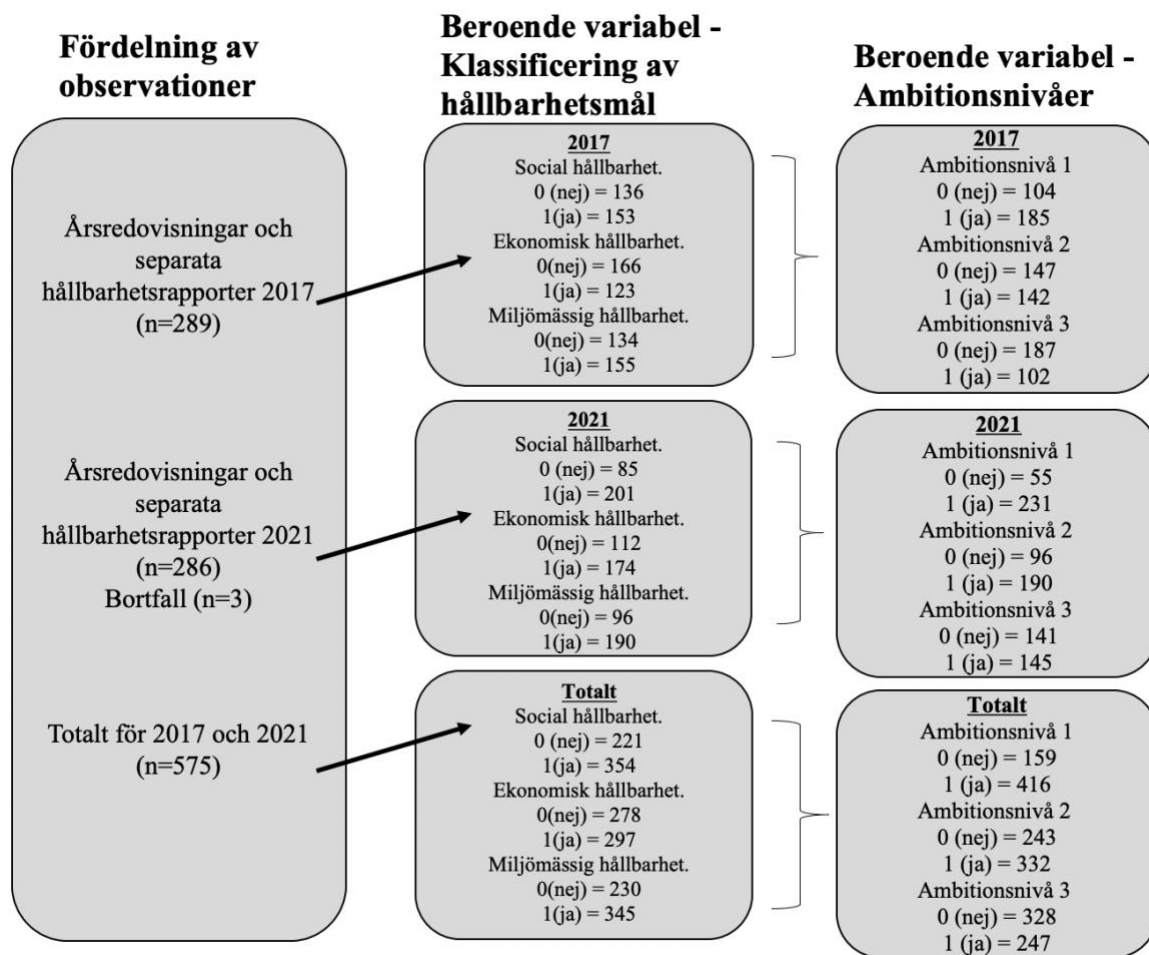
Majoriteten av tidigare studier som vi tagit del av inom samma forskningsfält har inte studerat organisationers frivilliga hållbarhetsrapportering under en flerårsperiod. Med anledning av detta valde vi att undersöka de 289 kommunernas hållbarhetsrapportering från två olika tidpunkter. Studien avser att bland annat undersöka hur tidsaspekten påverkat hållbarhetsrapporteringen vilket nödvändiggjorde data från två olika tidpunkter. Att undersöka rapporteringen från två olika år möjliggör jämförbarhet mellan åren.

Materialet som används för studien är kommunernas årsredovisningar samt eventuella separata hållbarhetsrapporter. Det är tänkbart att kommuner även publicerar upplysningar om hållbarhet i andra kanaler (Hooks & van Stadens, 2011), men då studien omfattas av en begränsad tidsperiod avgränsas materialet till kommunala årsredovisningar och separata hållbarhetsrapporter.

3.3 Beroende variabler

I följande avsnitt presenteras operationaliseringen av studiens beroende variabler. För att tydliggöra operationaliseringen presenteras en figur i form av ett flödesschema över de beroende variablerna.

Figur 1 Flödesschema över de beroende variablerna

Den data som ligger till grund för de beroende variablerna är manuellt kodade från kommunala årsredovisningar och separata hållbarhetsrapporter från år 2017 och år 2021. Orsaken till att även separata hållbarhetsrapporter inkluderades i studien var att vissa kommuner exkluderar hållbarhetsrapportering som en del i årsredovisningen och i stället utarbetar separata dokument med upplysningar kring hållbar utveckling. Endast årligen upprättade separata hållbarhetsrapporter inkluderades i studien. Hooks och van Stadens (2011) valde att inkludera alla typer av hållbarhetsupplysningar i sin studie baserat på argumentet att en del organisationer tillhandahåller fristående rapporter om hållbarhet på sina webbsidor och att även dem bör inkluderas för att ge en heltäckande bild av organisationens informationsutlämnande. De flesta svenska kommunerna publicerar årsredovisningar och hållbarhetsrapporter på deras egna webbsidor. Till de kommuner som inte hade publicerade dokument för de berörda åren översändes mejl där vi bad om att få ta del av handlingarna. Majoriteten av kommunerna svarade genom att översända de efterfrågade dokumenten. För tre kommuner saknar vi dock underlag från vilket innebär att vi räknar dem som bortfall i vår studie. Som framgår i figur 1 så innebär det att studien omfattas av totalt 575 observationer.

Eftersom det inte finns något krav angående vilka delar som ska ingå i kommunal hållbarhetsrapportering utgick vi från Brundtlandrapportens definition av hållbar utveckling vid vår bedömning av rapporteringen: *“En hållbar utveckling är en utveckling som tillfredsställer dagens behov utan att äventyra kommande generationers möjligheter att tillfredsställa sina behov”* (Hägerhäll, 1988, s. 22). Dessutom valde vi att utgå ifrån om rapporteringen omfattades av de tre hållbarhetsaspekterna; social, ekonomisk och miljömässig. Med utgångspunkt i detta gjordes en analys av det insamlade materialet i syfte att finna upplysningar där kommunerna redogör för sin påverkan på de begränsade sociala, ekonomiska och miljömässiga resurserna.

Som ett första steg genomfördes en analys av de insamlade materialet i syfte att särskilja de kommuner som lämnade information kring sitt hållbarhetsarbete från de kommuner som inte gjorde det. Den kommunala hållbarhetsrapporteringen är operationaliserad genom kategorierna *social hållbarhetsrapportering*, *ekonomisk hållbarhetsrapportering* och *miljömässig hållbarhetsrapportering*. I tidigare kvantitativa studier som bedömt kvaliteten på eller omfattningen av organisationers hållbarhetsrapportering har en komponent i skapandet av ett index varit att kartlägga förekomsten av uppsatta hållbarhetsmål (Hooks & van Stadens, 2011; Andrades Peña et al., 2020). Agenda 2030 bygger på uppsatta globala hållbarhetsmål som FN:s

medlemsstater tillsammans ska sträva efter. Tidigare forskning menar att lokala myndigheter har en viktig uppgift i arbetet mot en hållbar utveckling på lokal nivå (Giacomini et al., 2018; Manes-Rossi et al., 2020). SKR (2021) poängterar att det lokala engagemanget är avgörande för att kunna förverkliga Agenda 2030. Med utgångspunkt i tidigare forskning valde vi att bedöma kommunernas hållbarhetsrapportering baserat på om det sker en uppföljning av lokalspecifika uppsatta sociala, ekonomiska och miljömässiga hållbarhetsmål. Vår analys av kommunal hållbarhetsrapportering hade kunnat innefatta fler bedömningsgrunder, men med anledning av att vi undersöker rapportering från två olika år och har ett totalurval för de valda åren beslutade vi att uteslutande bedöma rapporteringen på om uppföljning av lokala mål för hållbar utveckling förekom.

De beroende variablerna är utformade som dummyvariabler vilket innebär att de bara kan anta värdena 0 eller 1. Förekom ingen måluppföljning kring hållbarhet, tilldelades kommunen en nolla vilket innebar att kommunen enligt vår bedömning inte hade någon hållbarhetsrapportering. För att tilldelas en etta skulle kommunerna på ett tydligt sätt kommentera uppfyllandet av specifikt utformade och uppsatta hållbarhetsmål. Kravet var att kommunerna skulle kommentera arbetet med hållbarhetsmålet med minst två meningar. Endast redovisade nyckeltal som inte kommenterade arbetet med hållbarhetsmålet under året tilldelades 0. Anledningen till den första klassificeringen bottnar i att finna samband gällande kommunal hållbarhetsrapportering i stort.

Kommunernas hållbarhetsrapportering bedömdes genom tre kriterier:

- Kommunen följer upp mål som är kopplade till social hållbarhet i årsredovisningen.
- Kommunen följer upp mål som är kopplade till ekonomisk hållbarhet i årsredovisningen.
- Kommunen följer upp mål som är kopplade till miljömässig hållbarhet i årsredovisningen.

De beroende variablerna; *social hållbarhetsrapportering*, *ekonomisk hållbarhetsrapportering* och *miljömässig hållbarhetsrapportering* kodades genom att kategoriskt dela upp hållbarhetsrapporteringen i social, ekonomisk och miljömässig hållbarhet. Hur de beroende variablerna har operationaliserats redovisas i figur 1. Om det förekom uppföljning av sociala hållbarhetsmål tilldelades kommunen en etta på variabeln social hållbarhetsrapportering. Om

det förekom uppföljning av miljömässiga hållbarhetsmål tilldelades kommunen en etta på variabeln miljömässig hållbarhetsrapportering. Om det förekom uppföljning av ekonomiska hållbarhetsmål tilldelades kommunen en etta på variabeln ekonomisk hållbarhetsrapportering. Fanns ingen rapportering kring respektive hållbarhetsaspekt tilldelades siffran noll. Genom att bryta ner den beroende variabeln i underkategorier på detta sätt skapades möjligheten att finna samband gällande innehållet i hållbarhetsrapporteringen.

Dessutom valde vi att konstruera ytterligare tre beroende variabler som bygger på de föreliggande och benämns *ambitionsnivå 1*, *ambitionsnivå 2* och *ambitionsnivå 3* (se figur 1). De här variablerna syftar till att hitta samband gällande mängden rapporterad hållbarhetsinformation. Variablerna är kodade som dummy enligt följande:

Ambitionsnivå 1:

- Kommuner som har en etta på någon av ovanstående social, miljömässig eller ekonomisk hållbarhetsrapportering kodades med en etta, övriga kodades med noll.

Ambitionsnivå 2:

- Kommuner som har en etta på två eller tre av ovanstående social, miljömässig eller ekonomisk hållbarhetsrapportering kodades med en tvåa, övriga kodades med noll.

Ambitionsnivå 3:

- Kommuner som har en etta på alla tre ovanstående social, miljömässig eller ekonomisk hållbarhetsrapportering kodades med en trea, övriga kodades med noll.

Genom att koda på detta sätt höjs kraven för vad vi räknar som hållbarhetsrapportering och hållbarhetsrapporteringarna delas därmed in i en tregradig skala baserat på vilket krav som sätts på rapporteringen. Hållbarhetsrapporteringar som tilldelas en etta i ambitionsnivå 1 har delvis hållbarhetsrapportering medan de rapporteringar som ingår i ambitionsnivå 3 har fullständig hållbarhetsrapportering.

Data för de beroende variablerna är manuellt kodade från det insamlade materialet. De första tio analysenheterna kodades gemensamt av författarna för att skapa en känsla för hur den resterande kodningen skulle ske. Efter detta kodades fem analysenheter oberoende av varandra där dubbelkodningen jämfördes för att säkerställa en samstämmighet kring kodningen och dess validitet. Efter den oberoende dubbelkodningen kunde vi konstatera att vi kodat observationerna likadant vilket tydde på en enighet kring datainsamlingen. Därefter delades de

resterande analysenheterna upp mellan författarna för att öka effektiviteten och hålla tidsramen för uppsatsskrivandet. Vid de fall där det rådde osäkerhet kring kodningen lades materialet åt sidan för att i slutet gå igenom dem tillsammans. Under kodningen utgick författarna endast från de ovan beskrivna frågorna vilket ökar möjligheten för replikerbarhet och bidrar till studiens reliabilitet.

3.4 Oberoende variabler

Givet syftet med studien har studiens beroende variabler satts i relation till de tre oberoende variablerna som är *tid*, *politiskt styre* och *Miljöpartiet ingår i styret*. De oberoende variablerna mäter de fenomen som ska förklara sambandet med studiens beroende variabler (Esaiasson et al., 2012). Studiens oberoende variabler har valts ut noggrant genom tidigare forskning och legitimitetsteorin.

3.4.1 Tid

Baserat på tidigare forskning som funnit att hållbarhetsrapportering ökat med tiden blir det intressant att i denna studie mäta om även kommunal hållbarhetsrapportering ökat över tid (Uyar et al., 2021). En förklaring till varför organisationer frivilligt hållbarhetsrapporterar, härledd ur legitimitetsteorin, är att rapporteringen kan ses som legitimitetsskapande för organisationen (Andrades et al., 2020; Castelo & Lima, 2008; De Klerk et al., 2015).

Vi valde att mäta studiens första oberoende variabel *tid* genom att jämföra kommunernas hållbarhetsrapportering från två olika år. Tidsperioden som valts är fyra år och grundar sig i att Sverige har fyraåriga mandatperioder. Vi ville jämföra två mandatperioder med varandra och valde de sista åren under de två senaste mandatperioderna. 2017 och 2021 blir med anledning av detta åren som undersöks i studien. Anledningen till att just de här åren valts baseras på ett antagande om att styret under respektive mandatperiod lyckats hinna implementera sina processer fram till mandatperiodens slut. Ett annat antagande är att rapporteringen kan ha förändrats under en fyraårsperiod på grund av bland annat samhällstrender.

Den kommunala hållbarhetsrapporteringen från de två åren kartlades separat. Efter detta arrangerades vår data i en gemensam fil som paneldata. Detta tillvägagångssätt syftar till att

kunna finna skillnader gällande hållbarhetsrapporteringens omfattning över tid. Variabeln mäts som en dummyvariabel, där 2017 kodats 0 och 2021 kodats 1.

3.4.2 Politiskt styre

Studiens andra oberoende variabel är *politiskt styre*. Tidigare studier fann att det politiska styret har en viss påverkan på organisationers hållbarhetsrapportering och dess frivilliga informationsutlämnande (Andrades Peña et al., 2020; Saez-Martin et al., 2017; García-Sánchez et al., 2013). Som tidigare uppmärksammats så har studier som undersökt politiskt styre som en variabel funnit att det förekommer skillnader i rapporteringen mellan höger- och vänsterstyrda kommuner. Baserat på tidigare forskning och legitimitetsteorin är situationen oklar och vi kan därför inte prediktera ett särskilt samband. Däremot kan vi anta att det förekommer skillnader i den kommunala hållbarhetsrapporteringen beroende på politiskt styre. Den svenska politiska situationen är idag mer fragmenterad och det finns andra typer av styrformer som denna studie varit tvungen att beakta. SKR (2016) förklarar att mängden kommuner och regioner där inget av de två politiska blocken har egen majoritet att styra kraftigt ökat efter valet 2014. Detta krävde blocköverskridande samarbeten vilket resulterade i en ökning av blocköverskridande styren. Denna studie anpassas därför till den svenska kontexten och undersöker inte bara om det förekommer skillnader i hållbarhetsrapporteringen mellan höger- och vänsterstyrda kommuner, utan också mellan andra styrformer såsom blocköverskridande och övrigt styre.

Likt Tagesson et al. (2013) har det politiska styret kodats som dummyvariabler baserat på vilket styre kommunen haft. En dummyvariabel kan förklaras som en indikator på en kvalitativ variabel och kan bara anta värdet 0 och 1 (Djurfeldt & Barmark, 2009). I studien används sekundärdata från Kolada för att samla in information om det politiska styret under mandatperioderna 2014–2018 samt 2018–2022. Fyra dummyvariabler har skapats som utgår från den indelning som görs i databasen Kolada: vänsterstyre, blocköverskridande styre, borgerligt styre samt övrigt styre. Blocköverskridande styre används som referenskategori i regressionsanalysen.

3.4.3 Miljöpartiet ingår i styret

Studiens tredje oberoende variabel *Miljöpartiet ingår i styret* grundar sig i tidigare forskning som studerat den politiska majoriteten i den svenska kontexten och dess inflytande på hållbarhetsrapportering.

Data om vilka partier som ingår i styret är inhämtad från SKR (2022b). I SKR:s öppna data finns en sammanställning av vilka partier som styrt svenska kommuner från 1994 fram tills idag. Studiens oberoende variabel *Miljöpartiet ingår i styret* kodas som en dummyvariabel där 1 (ja) tilldelats om Miljöpartiet ingår i det politiska styret och 0 (nej) tilldelats om Miljöpartiet inte ingår i det politiska styret.

3.4.4 Kontrollvariabler

Kontrollvariabler möjliggör kontroll för om andra faktorer än studiens oberoende variabler påverkar den beroende variabeln. Detta minskar risken för skensamband och ökar slutsatsernas trovärdighet (Donatella, 2020a).

Storlek

Storlek är en variabel som i flera tidigare studier visat sig ha en positiv påverkan på organisationers hållbarhetsrapportering (Andrades Peña et al., 2020; Andrades & Larran, 2019; Andrades et al., 2019; Da Silva & Aibar-Guzmán, 2010, Kaur & Lodhia, 2019; Tagesson et al., 2013; Alcaraz-Quiles et al., 2015; Garde Sanchez et al., 2017). Det finns därför en förväntan om att kommunstorlek positivt påverkar den kommunala hållbarhetsrapporteringen. Anledningarna till att större organisationer skulle ha positiv inverkan på hållbarhetsrapportering beskrivs vara flera. Större organisationer har fler inflytelserika intressenter och utsätts därför för mer granskning och externa påtryckningar. På grund av detta kan hållbarhetsrapportering ses som ett sätt att stärka organisationens legitimitet. Större kommuner besitter dessutom en högre grad av kapacitet jämfört med mindre kommuner vilket kan främja utvecklandet av hållbarhetsrapporter (Andrades Peña et al., 2020; Andrades & Larran, 2019; Andrades et al., 2019; Da Silva & Aibar-Guzmán, 2010, Kaur & Lodhia, 2019; Tagesson et al., 2013; Alcaraz-Quiles et al., 2015; Garde Sanchez et al., 2017). SKR (2021) förklarar att större kommuner arbetar med hållbar utveckling i högre grad vilket har sin förklaring i att mindre kommuner inte har samma resurser. Baserat på tidigare forskningsresultat har kommunstorlek därför valts ut som en kontrollvariabel i studien. Det

finns en förväntan om att kommunens storlek kan påverka den frivilliga kommunala hållbarhetsrapporteringen. Kontrollvariabeln storlek mäts i kommunernas befolkningsmängd, då detta mått används i tidigare studier (Alcaraz-Quiles et al., 2015; García-Sánchez et al., 2013). Befolkningsmängden är inhämtad från Kolada för både år 2017 och 2021. *Storlek* är kodad som en diskret variabel baserat på antal invånare i kommunen. Eftersom variabeln är snedfördelad valde vi att logaritmera variabeln.

Länstillhörighet

Studiens andra kontrollvariabel är kommunernas länstillhörighet. Andrades et al. (2022) fann att statliga organisationer som tillhörde samma region tenderar att likna varandra vid informationsutlämning. Donatella (2020b) menar att kommunala redovisningsnätverk främjar utbyte av information och erfarenhet mellan svenska kommuner. Inom redovisningsnätverken utvecklas gemensamma normativa värderingar vilka kan skilja sig åt mellan de olika nätverken. Vidare är de svenska kommunala redovisningsnätverken ofta geografiskt sammanbundna (Donatella, 2020b). Med stöd i tidigare forskning används länstillhörighet som en kontrollvariabel. Vårt antagande är att det förekommer skillnader mellan kommuner som ingår i skilda län eftersom kommuner som ingår i samma län tillsammans kan ha skapat normer för hur hållbarhetsrapportering ska upprättas. Länstillhörighet är kodad som dummyvariabler för respektive län där 1 (ja) respektive 0 (nej) kodats baserat på kommunernas länstillhörighet. Totalt är variabeln systematiserad genom 19 dummyvariabler, en för vardera svenskt län. Som tidigare nämnts har Gotland exkluderats. Västerbottens län har använts som referenskategori.

Soliditet

Ekonomisk styrka är en beprövad kontrollvariabel som använts i tidigare studier, bland annat visar Andrades och Larran (2019) i sin studie på ett positivt samband mellan ekonomiska välmående organisationer och hållbarhetsrapportering. Även Tagesson et al. (2013) fann i sin studie att det finns ett positivt signifikant samband mellan ekonomisk styrka och hållbarhetsrapportering. I likhet med Tagesson et al. (2013) använder vi oss av nyckeltalet soliditet för att mäta kommunernas ekonomiska styrka. Data har samlats in från Kolada och avser kommunernas soliditet inklusive pensionsåtagande för år 2017 och 2021. Variabeln är arrangerad som en kontinuerlig variabel.

Politisk konkurrens

För att mäta variabeln politisk konkurrens har tidigare kommunala redovisningsstudier använt antal majoritetsskiften vilket även vi väljer att göra i denna studie (Donatella, 2020c; Donatella, 2016). För att se förändringen av kommuners styre har vi valt att samla in data från Kolada för det politiska styret. Hade en förändring skett angående styret vid valen 2006, 2010 och/eller 2014 kodades 1 (ja) för politisk konkurrens 2017. Om inte så kodades 0 (nej). Hade en förändring skett vid valen 2010, 2014 och/eller 2018 kodades 1 (ja) för politisk konkurrens 2021. Om inte så kodades 0 (nej). Variabeln är i detta fall en dummyvariabel eftersom den bara kan anta två värden.

4. Resultat

4.1 Regressionsmodell

För att testa vilka faktorer som stimulerar eller hindrar hållbarhetsrapportering hos svenska kommuner har följande logistiska regression ställts upp:

$$\begin{aligned} \gamma(\text{Hållbarhetsrapportering}_{it}) = & \beta_0 + \beta_1 \text{Politiskt styre}_{it} + \beta_2 \text{Miljöpartiet ingår i styret}_{it} + \\ & \beta_3 \text{Invånarantal}_{it} + \beta_4 \text{Blekinge}_{it} + \beta_5 \text{Dalarna}_{it} + \beta_6 \text{Gävleborg}_{it} + \\ & \beta_7 \text{Halland}_{it} + \beta_8 \text{Jämtland}_{it} + \beta_9 \text{Jönköping}_{it} + \beta_{10} \text{Kalmar}_{it} + \\ & \beta_{11} \text{Kronoberg}_{it} + \beta_{12} \text{Norrbotten}_{it} + \beta_{13} \text{Skåne}_{it} + \\ & \beta_{14} \text{Stockholm}_{it} + \beta_{15} \text{Södermanland}_{it} + \beta_{16} \text{Uppsala}_{it} + \\ & \beta_{17} \text{Värmland}_{it} + \beta_{17} \text{Västernorrland}_{it} + \beta_{18} \text{Västmanland}_{it} + \\ & \beta_{19} \text{Västra Götaland}_{it} + \beta_{20} \text{Örebro}_{it} + \beta_{21} \text{Östergötland}_{it} + \\ & \beta_{22} \text{Politisk konkurrens}_{it} + \beta_{23} \text{Soliditet}_{it} + e_{it} \end{aligned}$$

Som tidigare beskrivits så är hållbarhetsrapportering operationaliserat på sex olika sätt; social hållbarhetsrapportering, ekonomisk hållbarhetsrapportering och miljömässig hållbarhetsrapportering, ambitionsnivå 1, ambitionsnivå 2 och ambitionsnivå 3 vilka ingår i modell 1–6 i den logistiska regressionsanalysen.

4.2 Deskriptiv statistik

I följande avsnitt presenteras studiens deskriptiva statistik i tabeller för alla studiens variabler.

Tabell 2 Deskriptiv statistik över studiens beroende och oberoende variabler

	2017 och 2021					2017					2021				
	<u>Nej (0)</u>			<u>Ja (1)</u>		<u>Nej (0)</u>			<u>Ja (1)</u>		<u>Nej (0)</u>			<u>Ja (1)</u>	
	n	n	%	n	%	n	n	%	n	%	n	n	%	n	%
Beroende variabler															
Social hållbarhetsrapportering	575	221	38,4	354	61,6	289	136	47,1	153	52,9	286	85	29,7	201	70,3
Ekonomisk hållbarhetsrapportering	575	278	48,3	297	51,7	289	166	57,4	123	42,6	286	112	39,2	174	60,8
Miljömässig hållbarhetsrapportering	575	230	40	345	60	289	134	46,4	155	53,6	286	96	33,6	190	66,4
Ambitionsnivå 1	575	159	27,7	416	72,3	289	104	36	185	64	286	55	19,2	231	80,8
Ambitionsnivå 2	575	243	42,3	332	57,7	289	147	50,9	142	49,1	286	96	33,6	190	66,4
Ambitionsnivå 3	575	328	57	247	43	289	187	64,7	102	35,3	286	141	49,3	145	50,7
Oberoende variabler															
Tid	575					289					286				
Politiskt styre															
Vänsterstyre	575	443	77	132	23	289	195	67,5	94	32,5	286	248	86,7	38	13,3
Blocköverskridande styre	575	353	61,4	222	38,6	289	185	64	104	36	286	168	58,7	118	41,3
Borgerligt styre	575	360	62,6	215	37,4	289	198	68,5	91	31,5	286	162	56,6	124	43,3
Övrigt styre	575	569	99	6	1	289	289	100	0	0	286	280	97,9	6	2,1
Miljöpartiet ingår i styret	575	382	66,4	193	33,6	289	164	56,7	125	43,3	286	218	76,2	68	23,8

I tabell 2 presenteras deskriptiv statistik för studiens beroende och oberoende variabler. Eftersom variablerna är binära presenteras frekvensfördelningen i antal och procent. I tabellen över den deskriptiva statistiken finns en uppdelning mellan år 2017 och 2021 samt en total redovisning för de två åren.

Studiens beroende variabler visar på om hållbarhetsrapportering förekommer samt på rapporteringens omfattning. Totalt omfattas studien av 575 observationer. Tabell 2 visar att av de tre hållbarhetsaspekterna var det den miljömässiga hållbarhetsrapporteringen som det rapporterades mest om under 2017, totalt 155 observationer. Under 2021 var det i stället den sociala hållbarhetsrapporteringen som det rapporterades mest om, totalt 201 observationer. Totalt under båda åren är det den sociala hållbarheten som det rapporterats mest om och förekommer 354 av observationerna. Den minst rapporterade hållbarhetsaspekten under de båda åren är den ekonomiska som förekommer i 297 av observationerna. Vidare går det att utläsa att antalet kommuner som lämnar information om hållbarhet under 2021 är fler jämfört med 2017. Den sociala hållbarhetsrapporteringen har ökat från 52,9 procent år 2017 till 70,3 procent 2021. Den ekonomiska hållbarhetsrapporteringen har ökat från 42,6 procent år 2017 till 60,8 procent 2021. Den miljömässiga hållbarhetsrapporteringen har ökat från 53,6 procent år 2017 till 66,4 procent 2021. Detta innebär att all hållbarhetsrapportering inom alla aspekter ökat under åren.

Det kan konstateras att när ambitionsnivån höjs, och därmed kraven för vad som ska räknas som hållbarhetsrapportering, minskar antalet kommuner som uppfyller respektive nivå. Den beroende variabeln ambitionsnivå 3 visar att totalt under båda åren är det 247 observationer som rapporterar om alla tre hållbarhetsaspekter. Det är minskning jämfört med den beroende variabeln ambitionsnivå 1 som i stället visar att det totalt under båda åren är 416 observationer som rapporterat om en eller fler av de tre hållbarhetsaspekterna.

För den oberoende variabeln tid visar tabellen att det finns ett bortfall på tre kommuner under år 2021 vilket resulterar i det totala urvalet på 575 observationer. Variabeln politiskt styre visar att blocköverskridande styre var det mest förekommande styret under 2017 och förekom i 36 procent av fallen. Under 2021 var borgerligt styre det mest utbredda och uppgick till 43,3 procent. Totalt under de två åren var blocköverskridande styre vanligast och förekommer i 38,6 procent av fallen. Antalet styren där Miljöpartiet ingick minskade markant mellan åren från 43,4 procent 2017 till 23,7 procent 2021.

I tabell 3 presenteras den deskriptiva statistiken för studiens kontrollvariabler. För de binära variablerna visas frekvensfördelningen i antal och procent. För de kontinuerliga variablerna presenteras i stället minimivärde, maximivärde, medelvärde och standardavvikelse. Den deskriptiva statistiken presenteras årsvis och totalt för båda åren.

Variabeln kommunstorlek mäts i invånarantal och varierar kraftigt mellan kommuner. Variabeln är inte normalfördelad, medelvärdet uppgår till 35 641 invånare medan medianvärdet uppgår till 16 171. Majoriteten av kommunerna har färre invånare än genomsnittet vilket innebär att kommunernas invånarantal är snedfördelad. Variabeln har med anledning av detta logaritmerats. Det lägsta logaritmerade antalet invånare uppgår till 7,78 vilket motsvarar 2 395 invånare och det högsta logaritmerade antalet invånare uppgår till 13,79 vilket motsvarar 97 8770 invånare.

Variabeln länstillhörighet visar på skillnaderna mellan länens storlek sett till antal tillhörande kommuner. Störst är Västra Götalands län med totalt 97 tillhörande kommuner under båda åren. Minst är Hallands län med 12 tillhörande kommuner totalt under åren.

Kontrollvariabeln politisk konkurrens visar att det i 57,8 procent av observationerna under 2017 skett minst ett majoritetsskifte under de senaste tre åren. Under 2021 föreligger det i stället politisk konkurrens i 62,9 procent av observationerna, det är en ökning med 5,1 procent. Detta innebär att det totalt är politisk konkurrens i 60,3 procent av observationerna under båda åren.

Variabeln soliditet visar hur ekonomiskt välmående kommunerna är. Kommunernas soliditet visar ett genomsnitt på 21,493 och en median på 22,1. Eftersom variabelns fördelning är relativt jämnt fördelad sker ingen logaritmering. Den kommun som hade lägst soliditet inklusive pensionsåtagande uppgick till - 45,4 procent och den kommun som hade högst soliditet uppgick till 75 procent.

4.3 Bivariat analys

Den bivariata analysen presenteras i form av en korrelationsmatris. Korrelationsmatrisen uppvisar de bivariata korrelationerna mellan studiens samtliga variabler.

Tabell 4 Korrelationsmatris

Variabel	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12	13.	14.
1. Social hållbarhetsrapportering														
2. Ekonomisk hållbarhetsrapportering	0,553***													
3. Miljömässig hållbarhetsrapportering	0,501***	0,731***												
4. Ambitionsnivå 1	0,775***	0,639***	0,742***											
5. Ambitionsnivå 2	0,663***	0,877***	0,840***	0,715***										
6. Ambitionsnivå 3	0,672***	0,840***	0,709***	0,537***	0,743***									
7. Tid	0,177***	0,181***	0,129**	0,186***	0,173***	0,153***								
8. Vänsterstyre	-0,085*	-0,097*	-0,075	-0,086*	-0,091*	-0,094*	-0,231***							
9. Blocköverskridande styre	0,031	0,051	0,019	0,034	0,019	0,053	0,055	-0,434***						
10. Borgerligt styre	0,048	0,034	0,050	0,043	0,063	0,032	0,124**	-0,423***	-0,611***					
11. Övrigt styre	-0,025	-0,004	-0,021	-0,013	-0,016	-0,020	0,103*	-0,056	-0,081	-0,079				
12. Miljöpartiet ingår i styret	0,117**	0,063	0,063	0,087*	0,096*	0,070	-0,208***	0,106*	0,055	-0,132***	-0,073			
13. Storlek	0,336***	0,360***	0,370***	0,345***	0,357***	0,391***	0,008	-0,131**	-0,001	0,116**	-0,005	0,206***		
14. Politisk konkurrens	0,033	-0,029	-0,044	-0,015	-0,052	0,023	0,051	-0,230***	0,371***	-0,190***	0,083*	0,096*	-0,033	
15. Soliditet	0,126**	0,105*	0,110*	0,133**	0,109**	0,110**	0,243***	-0,221***	-0,064	0,252***	0,020	-0,009	0,303***	-0,080†

Kommentarer: ***Korrelation är signifikant på en 0,1% nivå, **Korrelation är signifikant på en 1% nivå, *Korrelation är signifikant på en 5% nivå och †Korrelation är signifikant på en 10% nivå. n = 575. Spearmans korrelationskoefficient används eftersom de beroende variablerna är dummyvariabler.

I tabell 4 presenteras korrelationskoefficienten som visar på hur starkt variablerna korrelerar med varandra. Ett positivt värde på korrelationskoefficient innebär att sambandet är positivt och ett negativt värde innebär i stället att samband är negativt (Körner & Wahlgren, 2019). Samtliga län är exkluderade ur korrelationsmatrisen eftersom denna typ av rapportering inte fyller någon funktion i en bivariat korrelationsanalys. Variabeln län är uppbyggd på ett sådant vis att den ska tolkas mot en referenskategori vilket inte är möjligt i en bivariat analys. Det kan dock konstateras att om samtliga län hade inkluderats i denna typ av analys hade inga län signifikant skiljt sig åt.

Analysen indikerar att samtliga beroende variabler; social hållbarhetsrapportering, ekonomisk hållbarhetsrapportering, miljömässig hållbarhetsrapportering, ambitionsnivå 1, ambitionsnivå 2, ambitionsnivå 3 positivt signifikant korrelerar med den oberoende variabeln tid. Att alla beroende variabler korrelerar med den oberoende variabeln tid är inte förvånande eftersom alla de här är mått på hållbarhetsrapportering.

Analysen indikerar även att de beroende variablerna; social hållbarhetsrapportering, ekonomisk hållbarhetsrapportering, ambitionsnivå 1, ambitionsnivå 2, ambitionsnivå 3 negativt signifikant korrelerar med den oberoende variabeln vänsterstyre. Ytterligare indikationer tyder på att de beroende variablerna; social hållbarhetsrapportering, ambitionsnivå 1, ambitionsnivå 2 positivt signifikant korrelerar med den oberoende variabeln Miljöpartiet ingår i styret. Den bivariata analysen visar ett preliminärt resultat som innebär att det föreligger både positiva och negativa samband mellan de beroende och de oberoende variablerna. Korrelationerna kan förändras efter den multipla regressionsanalysen varför den bivariata korrelationsmatrisen endast ger ett preliminärt resultat.

Vidare uppvisar korrelationsmatrisen att det föreligger signifikanta samband mellan samtliga beroende variabler och kontrollvariablerna storlek samt soliditet. Signifikanta korrelationer finns mellan flera av de oberoende variablerna och kontrollvariablerna. Korrelationen mellan borgerligt styre och blocköverskridande styre är den högsta och uppgår till 0,612. Djurfeldt et al. (2018) beskriver att korrelationer över 0,8 kan vara tecken på multikollinearitetsproblem. Eftersom korrelationen ligger under 0,8 men strax över 0,6 finns det inget som tyder på allvarliga multikollinearitetsproblem i vårt dataset. För att försäkra oss ytterligare gjordes ett kompletterande VIF-test (variance inflation factor). Djurfeldt et al. (2018) beskriver att värdet för VIF-faktorn ska ligga under 2,5. Om ett enskilt VIF-värde överstiger det kritiska värdet på 2,5 kan det innebära kollinearitetsproblem. Vårt test visade på att det högsta VIF-värdet för

studiens variabler låg på 1,880 för variabeln vänsterstyre. Vi kan därmed konstatera att värdet ligger under gränsvån och att problem med kollineraritet inte föreligger.

4.4 Multipel regressionsanalys

Logistisk regressionsanalys är en vidareutveckling av multipel regressionsanalys och tillämpas när den beroende variabeln bara kan anta två värden; ja (1) eller nej (0). Eftersom detta är fallet för studiens samtliga beroende variabler används logistisk regression i vår studie. Genom att använda logistisk regression kan effekten av de oberoende variablerna på de beroende variablerna bedömas.

Analysen är uppdelad i sex olika modeller vilka är systematiserade i en gemensam tabell. Anledningen till de sex modellerna är att vi brutit ner vår beroende variabel hållbarhetsrapportering till totalt sex beroende variabler vilka testats i enskilda regressionsmodeller.

Tabell 5 Logistisk regressionsanalys

		Social hållbarhetsrapportering (modell 1)		Ekonomisk Hållbarhetsrapportering (modell 2)		Miljömässig hållbarhetsrapportering (modell 3)		Ambitionsnivå 1 (modell 4)		Ambitionsnivå 2 (modell 5)		Ambitionsnivå 3 (modell 6)	
		B	S.E.	B	S.E.	B	S.E.	B	S.E.	B	S.E.	B	S.E.
Tid	+	1,056***	0,205	1,110***	0,200	0,794***	0,180	1,189***	0,213	1,073***	0,197	0,978***	0,206
Vänsterstyre	+/-	0,131	0,279	-0,168	0,306	0,068	0,302	0,045	0,294	-0,038	0,308	0,028	0,302
Borgerligt styre	+/-	0,042	0,248	-0,211	0,260	-0,099	0,249	-0,130	0,272	-0,044	0,249	-0,133	0,259
Övrigt styre	+/-	-1,136	0,966	-0,786	1,095	-0,771	0,993	-1,031	1,073	-0,698	1,045	-1,204	0,954
Miljöpartiet ingår i styret	+	0,256	0,245	0,004	0,215	-0,068	0,203	0,159	0,258	0,184	0,215	-0,099	0,223
Storlek	+	0,933***	0,163	1,020***	0,174	1,054***	0,164	1,076***	0,187	0,981***	0,162	1,157***	0,179
Blekinge län	+/-	-0,367	0,731	0,818	0,799	-0,206	0,819	-0,274	1,056	0,500	0,770	0,838	0,752
Dalarnas län	+/-	0,845	0,582	0,008	0,631	0,472	0,640	0,032	0,665	1,102†	0,581	0,342	0,594
Gävleborgs län	+/-	0,645	0,565	1,181†	0,689	0,261	0,937	0,484	0,766	0,885	0,674	1,213	0,754
Hallands län	+/-	1,960†	1,100	0,686	0,954	-	-	-	-	2,137†	1,176	1,199	0,918
Jämtlands län	+/-	-0,400	0,822	-1,133	1,000	-1,088	0,708	-1,017	0,848	-0,492	0,654	-1,500†	0,813
Jönköpings län	+/-	0,077	0,579	0,186	0,687	-0,253	0,745	-0,159	0,706	0,010	0,692	0,240	0,620
Kalmars län	+/-	0,856	0,606	1,560*	0,670	0,555	0,786	0,415	0,761	1,427*	0,692	1,368*	0,692
Kronobergs län	+/-	-0,072	0,625	1,130	0,714	0,381	0,808	-0,224	0,798	0,747	0,713	1,068	0,653
Norrbottnens län	+/-	0,651	0,633	0,682	0,717	-0,376	0,721	0,056	0,686	0,437	0,712	0,566	0,727
Skåne län	+/-	1,193*	0,478	1,570**	0,550	0,639	0,615	0,765	0,598	1,226*	0,530	1,686**	0,533
Stockholms län	+/-	0,237	0,551	0,094	0,604	-0,332	0,700	0,085	0,693	0,122	0,601	0,019	0,601

Södermanlands län	+/-	0,641	0,766	0,636	0,778	0,503	0,703	-0,115	0,817	0,594	0,766	1,102	0,766
Uppsala län	+/-	2,044*	0,884	2,270**	0,749	1,378	0,741	2,068*	0,963	2,406**	0,848	1,998**	0,736
Värmlands län	+/-	0,364	0,555	-0,188	0,638	-0,477	0,636	-0,031	0,596	-0,179	0,617	-0,077	0,620
Västernorrlands län	+/-	-0,759	0,707	-0,121	0,994	-1,057	1,020	-0,912	0,934	-0,365	0,969	-0,741	0,943
Västmanlands län	+/-	1,559*	0,771	1,661*	0,754	1,185	0,734	1,333*	0,677	1,582*	0,750	1,639†	0,842
Västra Götalands län	+/-	0,727	0,444	1,057*	0,493	0,305	0,544	0,263	0,527	0,925*	0,462	1,096*	0,488
Örebro län	+/-	0,831	0,678	0,477	0,597	-0,490	0,593	0,335	0,752	0,139	0,561	0,503	0,543
Östergötlands län	+/-	1,180†	0,636	1,833**	0,782	0,869	0,740	0,711	0,734	1,747*	0,725	1,698*	0,727
Politisk konkurrens	+	0,099	0,232	-0,411†	0,228	-0,293	0,233	-0,153	0,249	-0,435†	0,229	-0,070	0,236
Soliditet	+	-0,008	0,007	-0,016*	0,007	-0,010	0,007	-0,007	0,008	-0,012†	0,007	-0,016*	0,007
Konstant		-9,795	1,587	-10,586	1,751	-10,015	1,556	-9,974	1,709	-10,045	1,575	-12,595	1,899
Antal observationer (n)			575	575		563		563		575		575	
Naiv prediktion (%)			61,6	51,7		60,1		72,4		57,8		56,9	
Korrekt prediktion (%)			71,7	70,8		69,8		74,3		69,6		75,0	
Nagelkerke R^2			0,272	0,319		0,289		0,287		0,309		0,335	
Referens kategorier:		Blocköverskridande styre och Västerbottens län											

*** Korrelationen signifikant på 0,1 % nivå ** Korrelationen signifikant på 1 % nivå * Korrelationen signifikant på 5 % nivå † Korrelationen signifikant på 10 % nivå
Standardfelen är klustrade per kommun.

Samtliga modeller är i sina helheter signifikanta på en 0,1 procent nivå. Modellernas korrekta prediktering ligger mellan 69,6 och 75. Detta innebär att samtliga sex modeller klassificerar runt 70 procent av fallen rätt. De korrekta prediktionerna är högre jämfört med de naiva prediktionerna i alla modellerna, högst är förbättringen för modell 2 som uppgår till 19,1 procentenheter. Ett annat mått på modellens förklaringskraft är Nagelkerke R^2 som skiljer sig åt mellan modellerna. Högst förklaringsgrad har modell 7 med Nagelkerke R^2 på 33,5 procent, lägst förklaringsgrad har modell 2 där Nagelkerke R^2 uppgår till 27,2 procent.

I regressionsmodell 1, 2, 5 och 6 ingår 575 observationer. I regressionsmodell 3 och 4 ingår i stället 563 observationer, anledningen till detta är att vissa observationer automatiskt utesluts från dessa modeller. Eftersom alla kommuner som ingår i Hallands län antar värdet 1 (ja) på de beroende variablerna miljömässig hållbarhetsrapportering och ambitionsnivå 1 så utesluts kommunerna från modellerna till följd av en "perfect fit". Ingen estimering kan göras vilket medför att de 12 observationer exkluderas helt i de två modellerna (Allison, 2008). Att antalet observationer skiljer sig åt i modellerna påverkar inte resultatet i någon större omfattning.

I vår studie används ett paneldataplägg där varje analysenhets (kommun) hållbarhetsrapportering mäts två gånger under en begränsad tidsperiod. Eftersom analysenheterna förekommer två gånger finns det en risk för autokorrelation som innebär att det föreligger brist på oberoende mellan analysenheterna. Djurfeldt et al. (2018) menar att autokorrelationsproblem är vanligt vid tidsserier eftersom variabelns värde vid tidpunkt 1 oftast är beroende av värdet vid tidpunkt 0. Detta kan leda till att standardfelen underskattas och signifikansnivåerna överskattas. För att komma till rätta med autokorrelationsproblematiken har vi valt att klustra standardfelen per kommun.

Alla sex modeller visar på ett signifikant positivt samband på 0,1 procents nivå med den oberoende variabeln *tid*. Den logistiska korrelationskoefficienten (B) är positiv i alla modeller vilket innebär att sambandet således är positivt. Detta betyder att sambandet är signifikant oavsett på vilket sätt den beroende variabeln hållbarhetsrapportering mäts och att det således finns ett mycket starkt stöd för *H1: förekomsten av hållbarhetsrapportering förväntas öka över tid*. B-koefficienten är den logaritmerade oddskvoten, genom att tolka modellernas oddskvot kan effekten av resultaten förstås. Samtliga modellers oddskvot är högre än 2,2 vilket innebär

att oddset för att kommuner hållbarhetsrapporterar 2021 jämfört med 2017 är ungefär dubbelt så stort.

H2 uppger att *det förekommer skillnader i den kommunala hållbarhetsrapporteringen beroende på politiskt styre*. Tabell 4 visar att det föreligger positiva samband med *vänsterstyre* i majoriteten av modellerna. Modell 2 som mäter effekten på *ekonomisk hållbarhetsrapportering* och modell 5 som mäter effekten på *ambitionsnivå 2* visar i stället på negativa samband med *vänsterstyre*. *Övrigt styre* visar på positiva samband i alla modeller. Det finns en positiv korrelation med den oberoende variabeln *Miljöpartiet ingår i styret* i samtliga beroende variabler bortsett från modell 3 som mäter effekten på *miljömässig hållbarhetsrapportering* och modell 6 som mäter effekten på *ambitionsnivå 3* vilka i stället korrelerar negativt. De negativa sambanden går emot det förväntade positiva sambandet om att hållbarhetsrapporteringen ökar när Miljöpartiet är en del av styret. Ingen av de sju modellerna visar dock att det föreligger några signifikanta korrelationer med de politiska styrena. H2 saknar därmed stöd och förkastas tills vidare.

Vad gäller studiens kontrollvariabler visar alla sex modeller på en signifikant positiv korrelation på 0,1 procents nivå med *storlek*. Detta innebär att det finns ett mycket starkt positivt samband mellan en kommuns invånarantal och upprättandet av hållbarhetsrapportering. Angående kontrollvariabeln *län* visar regressionsanalysen att det i vissa av modellerna föreligger signifikanta positiva samband mellan några län och de beroende variabelerna. Majoriteten av modellerna visar på signifikanta positiva samband med *Uppsala län* och detsamma gäller för *Västmanlands län*. Regressionsanalysen visar vidare att det föreligger negativa signifikanta samband med kontrollvariabeln *politisk konkurrens* i modell 2 och modell 5. Negativa signifikanta korrelationer föreligger dessutom i modell 2, 5 och 6 med kontrollvariabeln *soliditet*.

Sammanfattningsvis kan det konstateras att resultaten för de sex olika modellerna är relativt stabila. Det innebär att resultaten inte skiljer sig särskilt mycket åt trots att vi valt att mäta den kommunala hållbarhetsrapporteringen på flera olika sätt.

5. Slutsatser

I följande avsnitt presenteras de slutsatser som går att dra utifrån resultatet samt studiens bidrag. Till sist lämnas även förslag för vidare forskning.

Föreliggande studie syftar till att besvara följande forskningsfråga:

”Vilka faktorer stimulerar eller hindrar hållbarhetsrapportering hos svenska kommuner?”

Uppsatsens ämnesval motiveras av tidigare forskning som syftat till att förklara det frivilliga upprättandet av hållbarhetsrapportering (Andrades et al., 2022; Andrades Peña et al., 2020; Alcaraz-Quiles et al., 2015; Garde Sanchez et al., 2017; García-Sánchez et al., 2013; Tagesson et al., 2013; Mir et., 2015; Uyar et al., 2021). Intresset för att undersöka hållbarhetsrapportering väcktes efter att vi läst tidigare forskning. I flera tidigare studier som undersökt samma ämne har en kvantitativ metod tillämpats för att uppnå deras syfte, därför valde vi att använda samma metod (Andrades et al., 2022; Andrades Peña et al., 2020; Alcaraz-Quiles et al., 2015; Garde Sanchez et al., 2017; García-Sánchez et al., 2013; Tagesson et., 2013; Mir et al., 2015; Uyar et al., 2021). I studien har faktorerna tid, politiskt styre och Miljöpartiets närvaro i styret valts ut och testats för att förklara de svenska kommunernas frivilliga upprättande av hållbarhetsrapportering. För att besvara studiens syfte har tre hypoteser formulerats med stöd i tidigare forskning och i legitimitetsteorin (se avsnitt 2.1). Vi har analyserat 575 årsredovisningar och separata hållbarhetsrapporteringar med avsikt att acceptera eller förkasta studiens tre hypoteser.

Studiens resultat visar att det finns ett mycket starkt stöd för att tid har en positiv påverkan på svenska kommuners upprättande av hållbarhetsrapportering. Den positiva korrelationen går i linje med våra förväntningar och H1 som anger att förekomsten av hållbarhetsrapportering förväntas öka över tid kan därmed accepteras. Flera forskare menar att rapporteringen av hållbarhetsfrågor blivit mer aktuell och ökat under de senaste åren, men få har undersökt tid som en förklarande variabel i kvantitativa studier (Tagesson et., 2013; Andrades Peña et al., 2020; Farnetti & Guthrie, 2009; Manes-Rossi et al., 2020). Vårt resultat kan förklaras med hjälp av legitimitetsteorin (se avsnitt 2.1) genom att hållbarhetsrapportering upprättas av kommunerna i syfte att vinna, bygga och upprätthålla sin legitimitet gentemot intressenterna (Uyar et al., 2021; Andrades et al., 2021). Hållbarhetsfrågan blir alltmer betydelsefull och det

ställs därmed krav på offentliga organisationer att agera på ett mer hållbart sätt (Tagesson et al., 2013; Andrades Peña et al., 2020; Guthrie & Martin-Sardesai, 2020; Manes-Rossi et al., 2020; Kaur & Lodhia, 2019). Detta innebär en ökad efterfråga, från bland annat skattebetalare eller anställda, på information om hållbarhet och de svenska kommunerna tvingas anpassa sin rapportering om hållbarhet för att leva upp till det ökade informationsbehovet. Genom att anpassa sin rapportering till samhällets förväntningar kan kommunerna förhindra att ett legitimitetsgap uppstår. Vår analys visar att antalet kommuner som lämnar information om alla tre hållbarhetsaspekter ökat under åren, från 102 kommuner år 2017 till 145 kommuner år 2021. Som tidigare påtalats så kan ytterligare en anledning till ökningen av hållbarhetsrapportering vara det lagkrav som finns för företag. Då lagen trädde i kraft 2016 finns anledning att tro att den även den kommunala hållbarhetsrapporteringen påverkades de nästkommande åren. Även översikter och rekommendationer som behandlar kommunal hållbarhetsrapportering publicerade av exempelvis SKR (2021), PwC (2019) och RKR (2019) kan ha bidragit till ökningen över tid.

Att vår studie funnit stöd för att den kommunala hållbarhetsrapporteringen ökat över tid behöver de facto inte betyda att kommunernas arbete med hållbarhet ökat. Som vi tidigare uppmärksammat så hävdar UN Global Compact och GRI (2018) att organisationer kan upprätta hållbarhetsrapportering för att skapa en positiv profil och därmed framställa sig själva som mer ”hållbara” än vad de i verkligheten är. Organisationens mål är att uppfattas som legitim inför omvärlden (Se avsnitt 2.1). Vi anser att det därför kan verka mer viktigt för organisationen att rapportera om sitt legitima agerande än att agera legitimt i verkligheten.

Våra resultatet antyder att det inte finns något förklaringsvärde för det politiska styret eftersom inget signifikant samband kunde påvisas mellan någon av de beroende variablerna och någon av de politiska variablerna. Vår studie har med andra ord inte kunnat påvisa att det politiska styret påverkar organisationers hållbarhetsrapportering vilket andra studier funnit bevis för (Saez-Martin et al., 2017; García-Sánchez et al., 2013; García-Sánchez & Prado-Lorenzo, 2008). Med anledning av detta förkastat H2 som anger att det förekommer skillnader i den kommunala hållbarhetsrapporteringen beroende på politiskt styre.

Som en vidareutveckling av variabeln politiskt styre valde vi att undersöka om det föreligger ett positivt samband mellan upprättandet av hållbarhetsrapportering och kommuner där Miljöpartiet ingår i styret. Vår förväntan om att ett sådant samband förelåg grundades i Miljöpartiets ideologi (Miljöpartiet, 2022) och historia (Bäck et al., 2015). Vår studie fann dock

inget stöd för detta samband. H3 som anger att förekomsten av hållbarhetsrapportering ökar när Miljöpartiet ingår i styret kan därmed förkastas.

Sammanfattningsvis kan vi konstatera att de politiska faktorerna inte verkar påverka den kommunala hållbarhetsrapporteringen. Däremot verkar tid påverka rapporteringen i hög grad. Detta innebär att vi i denna studie kunnat observera den hållbarhetsrapporteringstrend som vi förväntade oss. Det finns anledning att tro att denna trend kommer fortsätta öka och att fler kommuner på sikt kommer ha fullständiga hållbarhetsrapporteringar. Sannolikt kommer den kommunala hållbarhetsrapporteringen bli lagstadgad i framtiden.

Vår studie bidrar till befintlig forskning inom området kommunal hållbarhetsrapportering genom att förklara vilka faktorer som påverkar upprättandet av hållbarhetsrapportering. Det råder brist på forskning som studerar den kommunala hållbarhetsrapporteringen, särskilt inom en svensk kontext. Baserat på vår litteraturgenomgång är tid en variabel man bör forska vidare med eftersom den inte har undersökts i svenska studier tidigare. Att denna studie finner bevis för att förekomsten av hållbarhetsrapportering ökar över tid är därför ett betydelsefullt bidrag till det svenska forskningsfältet.

5.1 Begränsningar och fortsatt forskning

I denna studie har vi använt oss av en kvantitativ metod där vi undersökt om faktorerna tid och politiskt styre påverkar den kommunala hållbarhetsrapporteringen. Studien är begränsad till att undersöka kommunal hållbarhetsrapportering mellan två tidpunkter. En annan begränsning är att bara hållbarhetsrapporteringen i årsredovisningar och separata hållbarhetsrapporter undersöks. Förslag för fortsatt forskning är därför att undersöka den kommunala hållbarhetsrapporteringen från fler än två år och inkludera andra kommunala rapporteringskanaler i analysen.

Tidigare forskning har undersökt och påvisat att faktorerna tid och politisk majoritet kan förklara varför offentliga organisationer upprättar hållbarhetsrapportering (Andrades et al., 2022; Andrades Peña et al., 2020; Alcaraz-Quiles et al., 2015; Garde Sanchez et al., 2017; García-Sánchez et al., 2013). Vårt resultat bidrar till denna forskning genom att visa på en ökning av hållbarhetsrapportering hos de svenska kommuner över tid. Kopplat till detta är vi väl medvetna om att även andra faktorer som inte ingår i denna studie påverkar kommunernas upprättande av hållbarhetsrapportering. Exempel på sådana faktorer är externa händelser och

påtryckningar. Med anledning av detta kan framtida forskning undersöka om andra faktorer än de som ingår i denna studie påverkar upprättandet av kommunal hållbarhetsrapportering.

Fortsatt forskning bör fokusera på liknande studier längre fram för att se om trenden fortsätter att öka. På detta sätt kan man undersöka om de kommuner som upprättar hållbarhetsrapportering fortsätter göra det, eller om tillväxten av rapporteringen avtar. Om trenden fortsätter i framtiden och merparten av alla svenska kommuner upprättar hållbarhetsrapportering framöver så skulle det vara nödvändigt att göra mer innehållsanalyser. Det vill säga att studera den kommunala hållbarhetsrapporteringens innehåll snarare än att studera dennes förekomst.

Referenslista

Alcaraz-Quiles, F. Navarro-Galera, A. & Ortez-Rodriguez, D. (2015). Factors determining online sustainability reporting by local governments. *International Review of Administrative Sciences*. Vol. 81(1) 79–109. DOI: 10.1177/0020852314541564

Allison. D Paul. (2008). Convergence Failures in Logistic Regression. *SAS Global Forum 2008*. (Vol. 360, No. 1, p. 11)

Andrades, J., Muriel de los Reyes, M. J., & Larrán Jorge, M. (2022). How far can mandatory requirements drive increased levels of disclosure? *Public Money & Management*, 1-9.

Andrades, J., Larrán, M., Muriel, M. J., Calzado, M. Y., & Sancho, M. P. L. (2021). Online sustainability disclosure by Spanish hospitals: an institutionalist approach. *International Journal of Public Sector Management*.

Andrades Peña, F. J., Larrán Jorge, M., Muriel de los Reyes, M. J., & Calzado Cejas, M. Y. (2020). Influential variables of sustainability disclosures by Spanish public hospitals. *Public Performance & Management Review*, 43(6), 1390-1412.

Andrades, J., Martinez-Martinez, D., & Jorge, M. L. (2020). Corporate governance disclosures by Spanish universities: how different variables can affect the level of such disclosures?. *Meditari Accountancy Research*.

Andrades, J., & Larran, M. (2019). Examining the amount of mandatory non-financial information disclosed by Spanish state-owned enterprises and its potential influential variables. *Meditari Accountancy Research*, 27(4), 534–555.

Annesi, N., Battaglia, M., Gragnani, P., & Iraldo, F. (2021). Integrating the 2030 Agenda at the municipal level: Multilevel pressures and institutional shift. *Land Use Policy*, 105, 105424.

Aras, G., & Crowther, D. (2009). Corporate sustainability reporting: a study in disingenuity?. *Journal of business ethics*, 87(1), 279-288. doi: 10.1007/s10551-008- 9806-0

Ball, A. & Grubnic, S. (2007), "Sustainability accounting and accountability in the public sector", in Unerman, J., Bebbington, J. and O'Dwyer, B. (Eds), *Sustainability Accounting and Accountability*, Routledge, London, pp. 243-265.

Bebbington, J. & Unerman, J. (2018), "Achieving the United Nations Sustainable Development Goals", *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, Vol. 31 No. 1, pp. 2-24.

Bellringer, A., Ball, A., & Craig, R. (2011) Reasons for sustainability reporting by New Zealand local governments. *Sustainability Accounting, Management and Policy Journal*. Vol. 2 No. 1, 2011 pp. 126-138. DOI 10.1108/20408021111162155

Brown, N. & Deegan, C. (1998). The public disclosure of environmental performance information- a dual test of media agenda setting theory and legitimacy theory. *Accounting and Business Research*, 29(1), ss. 21-41. DOI: 10.1080/00014788.1998.9729564

Bäck, H., Erlingsson, G. Ó., & Larsson, T. (2015) *Den svenska politiken - Struktur, processer och resultat*. Liber AB.

Castelo, M. & Lima, L. (2008), "Factors influencing social responsibility disclosure by Portuguese companies", *Journal of Business Ethics*, Vol. 83 No. 4, pp. 685-701.

Da Silva, S.M. & Aibar-Guzmán, B. (2010), "Determinants of environmental disclosure in the annual reports of large companies operating in Portugal", *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, Vol. 17 No. 4, pp. 185-204.

Deegan, C. (2014). An overview of legitimacy theory as applied within the social and environmental accounting literature. *Sustainability Accounting and Accountability*. Routledge.

Deegan, C., Rankin, M., & Tobin, J. (2002). An examination of the corporate social and environmental disclosures of BHP from 1983-1997: A test of legitimacy theory. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*. 15(3), 312-343.

Deegan, C. & Unerman, J., 2011. *Financial accounting theory*. McGraw-Hill Education, Maidenhead

De Klerk, M., de Villiers, C. and van Staden, C. (2015), "The influence of corporate social responsibility disclosure on share prices: evidence from the United Kingdom", *Pacific Accounting Review*, Vol. 27 No. 2, pp. 208-228.

De Fine Licht, J. (2020), "Kvantitativa sekundärdata", i Abrahamson Löfström, C. & Rombach, B. (red.), *Andra hjälpen. Allt du behöver veta för att skriva en uppsats*. Lund: Studentlitteratur, sid. 213–225.

Donatella, P. (2016), *Artificiell styrning av resultat - Om ekonomi, politik och tjänstemän*. Göteborg: Bokförlaget BAS.

Donatella, P. (2020a), "Teorier för kvantitativa studier", i Abrahamson Löfström, C. & Rombach, B. (red.), *Andra hjälpen. Allt du behöver veta för att skriva en uppsats*. Lund: Studentlitteratur, sid. 163–179.

Donatella, P. (2020b). Determinants of mandatory disclosure compliance in Swedish municipalities. *Journal of Public Budgeting, Accounting & Financial Management*.

Donatella, P. (2020c) Is political competition a driver of financial performance adjustments? An examination of Swedish municipalities, *Public Money & Management*, 40:2, 122-130, DOI: 10.1080/09540962.2019.1667684

Dowling, J. & Pfeffer, J. (1975). Organizational Legitimacy: Social Values and Organizational Behavior. *The pacific sociological association*, 18(1), ss. 122-136. DOI: <https://doi.org/10.2307/1388226>

Djurfeldt, G. & Barmark, M. (2009). *Statistisk verktyglåda 2 - multivariat analys*. Studentlitteratur AB.

Djurfeldt, G., Larsson, R., & Stjärnhagen, O. (2018). *Statistisk verktyglåda 1: samhällsvetenskaplig orsaksanalys med kvantitativa metoder* (3 uppl.). Studentlitteratur.

Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., & Wängnerud, L. (2012). *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad* (4., [rev.] uppl. ed.).

Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Towns., A., Wängnerud, L. (2017). *Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad.* (5, [rev.] uppl.). Stockholm: Nordstedts juridik

Franzen, C. & Sandstedt, U. (2018). *Hållbarhetsredovisning - en omvärldsbevakning.* Stockholm: Ekonomistyrningsverket.

Farnetti, F. & Guthrie, F. (2009). Sustainability reporting by Australian public sector organisations: Why they report. *Elsvier: Accounting forum.* vol. 33 (2009) 89–98. doi:10.1016/j.accfor.2009.04.002

Frostenson, M. (2015). *Redovisningsteori.* Lund: Studentlitteratur.

Nyberg, M. H. (Red.). (2001). *Maskrosbarn - Miljöpartiets första 20 år.* Gröna Böcker.

Garde Sanchez, R., Rodriguez Bolivar, M., & Lopez Hernandez, A. (2017). Corporate and managerial characteristics as drivers of social responsibility disclosure by state-owned enterprises. *Review of Managerial Science, 11*(3), 633–659.

García-Sánchez, I. M., Frías-Aceituno, J. V., & Rodríguez-Domínguez, L. (2013). Determinants of corporate social disclosure in Spanish local governments. *Journal of Cleaner Production, 39,* 60-72.

Garcia-Sanchez, I., & Prado-Lorenzo, J. (2008). Determinant factors in the degree of implementation of Local Agenda 21 in the European Union. *Sustainable Development (Bradford, West Yorkshire, England), 16*(1), 17–34.

Giacomini, D., Rocca, L., Carini, C., & Mazzoleni, M. (2018). *Overcoming the barriers to the diffusion of sustainability reporting in Italian LGOs: Better Stick or Carrot?.* Sustainability, 10(1), 131.

Greco, G., Sciulli, N., & D’Onza, G. (2015). The influence of stakeholder engagement on sustainability reporting: evidence from Italian local councils. *Public Management Review, 17*(4), 465-488.

Guthrie, J. & Martin-Sardesai, A. (2020), "Contemporary challenges in public sector reporting", in Manes-Rossi, F. and Orelli, R. L. (Eds.), *New Trends in Public Sector Reporting: Integrated Reporting and Beyond*. Springer, pp. 1-14.

United Nations Global Compact & Global reporting initiative (UN). (2018). *Integrating the SDGs into corporate reporting: a practical guide*.

Hopwood, A. G. (2009). Accounting and the environment. *Accounting, Organizations and Society*, 34(3), 433-439. doi: 10.1016/j.aos.2009.03.002

Hooks, J., & van Staden, C. J. (2011). Evaluating environmental disclosures: The relationship between quality and extent measures. *The British Accounting Review*, 43(3), 200-213.

Hägerhäll, Bertil. (red.) (1988). *Vår gemensamma framtid, översättning av Världskommissionen för miljö och utvecklings rapport Our common future*, Stockholm: Prisma och Tidens Förlag.

Kaur, A. & Lodhia, S. K. (2019), "Sustainability accounting, accountability and reporting in the public sector: An overview and suggestions for future research", *Meditari Accountancy Research*, Vol. 27 No. 4, pp. 498-504.

Knutagård, Marcus. (2013). Det sociala arbetets moraliska geografi. I: Linde, Stig och Svensson, Kerstin. (red.). *Förändringens entreprenörer och tröghetens agenter- Människobehandlande organisationer ur ett nyinstitutionellt perspektiv*. Stockholm: Författarna och Liber AB.

Kolada. (u.å.). Om RKA och Kolada. Hämtad 2022-11-11 från <https://www.kolada.se/om-oss/om-rka-och-kolada/>

Körner, S. & Wahlgren, L. (2019). *Statistiska metoder*. Lund: Studentlitteratur.

Lundmark, K., Staberg, U., & Halvarson, A. (2009). *Sveriges statsskick - fakta och perspektiv*. Liber AB.

Manes-Rossi, F., Nicolò, G., & Argento, D. (2020). Non-financial reporting formats in public sector organizations: a structured literature review. *Journal of Public Budgeting, Accounting & Financial Management*.

Mälardalens Universitet. (2022). Validitet.

<https://libguides.mdu.se/c.php?g=678062&p=4832296>

Mir, M. Z., Chatterjee, B., & Taplin, R. (2015). Political competition and environmental reporting: Evidence from New Zealand local governments. *Asian Review of Accounting*.

Miljöpartiet. (2022). *Grön ideologi – solidaritet i handling*.
<https://www.mp.se/om/partiprogram/gron-ideologi/>

Muttakin, M. B., Khan, A. & Mihret, D.G. (2018). The Effect of Board Capital and CEO Power on Corporate Social Responsibility Disclosures. *J Bus Ethics* 150, 41–56.
<https://doi.org/10.1007/s10551-016-3105-y>

O'Donovan, G. (2002) “Environmental disclosure in the annual report: Extending the applicability and predictive power of legitimacy theory”. *Accounting, Auditing & Accountability journal*, 15(3), s. 344-371

Kaufmann, D., Kraay, A., & Mastruzzi, M. (2011). The world- wide governance indicators: Methodology and analytical issues. *Hague Journal on the Rule of Law*, 3(2), 220–246.
<https://doi.org/10.1017/S1876404511200046>

Leal Filho, W., Platje, J., Gerstlberger, W., Ciegis, R., Kääriä, J., Klavins, M., & Kliucininkas, L. (2016). The role of governance in realising the transition towards sustainable societies. *Journal of Cleaner Production*, 113, 755–766.
<https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2015.11.060>

Regeringskansliet. (2021). *2021 - Sveriges genomförande av Agenda 2030 för hållbar utveckling*.

https://www.regeringen.se/49d5f2/globalassets/regeringen/dokument/regeringskansliet/agenda-2030-och-de-globala-malen-for-hallbar-utveckling/voluntary-national-review--vnr/2021_sveriges_genomforande_av_agenda_2030_for_hallbar_utveckling_webb.pdf

Roberto, F., Maglio, R., & Rey, A. (2020). Accountability and Sustainability Reporting in the Public Sector. Evidence from Italian Municipalities. In *CSR and Sustainability in the Public Sector* (Approaches to Global Sustainability, Markets, and Governance, pp. 19-34). Singapore: Springer Singapore.

Rådet för kommunal redovisning (RKR). (2019). *Rekommendation R15 Förvaltningsberättelse*. <https://www.rkr.se/wp-content/uploads/2020/11/RKR-R15-F%C3%B6rvaltningsber%C3%A4ttelse.pdf>. RKR.

Saez-Martin, A., Caba-Perez, C., & Lopez-Hernandez, A. (2017). Freedom of information in local government: rhetoric or reality?. *Local Government Studies*, 43(2), 245-273.

Sethi, S. Prakash (1978). Advocacy Advertising – The American Experience. *California Management Review*, vol. 21:1, s. 55-67. EBSCOhost.

SFS 1995:1554. Årsredovisningslag. https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/arsredovisningslag-19951554_sfs-1995-1554

SFS 2018:597. Om kommunal bokföring och redovisning. https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/lag-2018597-om-kommunal-bokforing-och_sfs-2018-597

Suchman, M. (1995). Managing Legitimacy: Strategic and Institutional Approaches, *Academy of Management Review*, vol. 20, issue 3, pp. 571-610

Sveriges kommuner och regioner. (2022a). *Om SKR*. Hämtad 2022-11-11 från <https://skr.se/skr/omskr.409.html>

Sveriges kommuner och regioner. (2022b). *Valresultat, styren*. Hämtad 2022-11-15 från <https://skr.se/skr/demokratiledningstyrning/valmaktfordelning/valresultatstyren.4696.html>

Sveriges kommuner och regioner (SKR). (2021). *Voluntary subnational review - Det hållbara Sverige skapas lokalt*. Stockholm: SKR.

Sveriges Kommuner och Regioner (SKR). (2020). *Stort intresse för Agenda 2030 i kommuner och regioner*. Hämtad 28 December 2021 från: <https://old-skr.skr.se/arkiv/aldrenyheter/nyhetsarkiv/stortintresseforagenda2030ikommunerochregioner.34169.html>

Sveriges kommuner och regioner (SKR). (2016). *Att bryta mönster - vägar mot blocköverskridande samarbeten, i kommuner, regioner och landsting*. Stockholm: SKR.

Tagesson, T., Klugman, M., & Ekström, M. L. (2013). What explains the extent and content of social disclosures in Swedish municipalities' annual reports. *Journal of Management & Governance*, 17(2), 217-235.

Uyar, A., Karmani, M., Kuzey, C., Kilic, M., & Yaacoub, C. (2021). Does governance quality explain the sustainability reporting tendency of the public sector? Worldwide evidence. *International Journal of Public Administration*, 1-17.

Prado-Lorenzo, J. M., García-Sánchez, I. M., & Cuadrado-Ballesteros, B. (2012). Sustainable cities: do political factors determine the quality of life?. *Journal of cleaner production*, 21(1), 34-44.

PwC. (2019). *Bättre kan vi! En lägesrapport över kommunernas hållbarhetsarbete 2019*. Sverige: PwC.

Woodward, D.G., Edwards. P and Birkin. F. (1996). "Organizational legitimacy and stakeholder information provision", *British Journal of Management*, Vol.7, s. 329-347